Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1663 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 1 septembrie 1954

In numărul de azi:

Succes deplin la învăţătură!

DIMINEAŢA LUI 1 SEPTEMBRIE. Pe străzi e animaţie mare. Grupuri zgomotoase şi vesele de elevi şi studenţi se îndreaptă spre şcoala sau facultatea pe care n-au văzut-o de două luni. Cît de nerăbdători sînt să revadă clasele, profesorii, să-şi întîlnească colegii. Printre aceste grupuri zgomotoase, alături de studenţii din ultimii ani şi de elevii mai mari, păşesc sfioşi dar gravi şi nu mai puţin bucuroşi, cei mici, care vor învăţa astăzi să scrie prima literă. Cu aceeaşi bucurie, părinţii îşi conduc copiii la şcoală. Aceeaşi emoţie tresaltă inima elevilor şi studenţilor la revederea şcolii şi facultăţii, a colegilor şi profesorilor. Cu aceeaşi emoţie ascultă fiecare, prima lecţie din noul an şcolar.

Şi totuşi, începutul anului şcolar 1954 este deosebit de anul 1953 şi de ceilalţi ani. El a adus şcolarilor şi elevilor noi bucurii, noi lucruri. Noi clase, cămine, cantine şi laboratoare aşteaptă oaspeţi anul acesta. An de an învăţămîntul de toate gradele din ţara noastră se dezvoltă neîncetat. Cu 2.500 unităţi şcolare sînt mai multe anul acesta faţă de anul 1938. In învăţămîntul mediu tehnic sînt cuprinşi cu 629 la sută mai mulţi tineri decît în anul şcolar 1938—1939, iar în învăţămîntul mediu de 10 ani cu 400 la sută mai mulţi. In ţară sînt astăzi 51 de institute de învăţămînt şi 155 de facultăţi.

In faţa tinerilor din ţara noastră nu se mai pun probleme ca acelea care se puneau în trecut părinţilor lor care nu-şi puteau plăti taxa şcolară, nu-şi puteau cumpăra manuale sau nu se puteau întreţine pentru a urma cursurile unei şcoli sau facultăţi. Studenţilor şi elevilor merituoşi le sînt acordate peste 232.700 burse, la dispoziţia lor sînt peste 2.250 internate şi cantine. Anul acesta au luat drumul şcolilor elementare şi medii aproape 10 milioane manuale şcolare şi numeroase manuale şi cursuri pentru studenţi.

Cu cîtă dărnicie a oferit poporul nostru sub conducerea partidului şi guvernului, copiilor săi, aceste lucruri!

Visurile pe care şi le făuresc elevii şi studenţii pe băncile şcolilor elementare, medii sau de învăţămînt superior sînt pe deplin realizabile. Numai să înveţe bine şi vor putea deveni tot ce doresc: în calea lor nu-i nici o piedică pentru ca să ajungă profesori, agronomi, zootehnicieni, ingineri, aviatori, constructori de vapoare. După absolvire, fiecare îşi va putea încerca forţele, priceperea, îşi va putea aplica cunoştinţele la proiectarea de construcţii mărețe, la transformarea terenurilor mlăştinoase în holde mănoase, la efectuarea de experienţe îndrăzneţe în domeniul fizicei, chimiei, ştiinţelor medicale.

Merită mulţumiri şi răsplată înzecită aceste eforturi pe care poporul nostru le-a făcut pentru a creşte un tineret fericit, înarmat cu cunoştinţe temeinice, pentru a face realizabile visurile lor îndrăzneţe.

Tineri ce păşiţi astăzi pragul claselor şi a sălilor de curs, dovediţi prin fapte mulţumirea voastră! Fiţi demni de dragostea şi grija ce vi se arată şi răspundeţi la toate acestea cu eforturi sporite în munca de însuşire a cunoştinţelor ce se predau în şcoli şi facultăţi. Străduiţi-vă să legaţi cele învăţate, de viaţa practică, de munca de zi cu zi din uzine, de pe ogoare, din institutele şi laboratoarele de cercetări. Pregătiţi-vă să intraţi cu demnitate în primele rînduri ale constructorilor vieţii noi ce se clădeşte în ţara noastră.

Pentru a putea realiza toate acestea e necesar ca, chiar din prima zi de şcoală, să începeţi o muncă susţinută, să învăţaţi temeinic pentru a acumula cît mai multe cunoştinţe, nelăsînd loc pentru nici un fel de goluri în pregătirea voastră profesională şi ideologică.

In activitatea voastră veţi primi ajutorul organizaţiilor de U.T.M. Ele sînt datoare să vegheze ca toţi elevii să aibă o atitudine conştientă, plină de răspundere faţă de învăţătură, să fie un sprijin apropiat al cadrelor didactice în desfăşurarea învăţămîntului la un nivel tot mai înalt.

Conferinţa pe ţară a Uniunii Tineretului Muncitor a arătat că organizaţiile de U.T.M. trebuie să lupte cu hotărîre pentru ca elevii şi studenţii să obţină rezultate bune la învăţătură, să-şi însuşească o înaltă calificare, să devină stăpîni ai tehnicii înaintate în industrie şi agricultură şi să pună în practică cunoştinţele lor, pentru a sluji cu abnegaţie poporul. Organizaţiile de U.T.M. trebuie să lupte pentru îmbunătăţirea muncii educative, pentru întărirea disciplinei în studiu şi în viaţa de toate zilele, pentru lichidarea oricăror rămăşiţe ale ideologiei şi moralei burgheze în rîndurile studenţilor şi elevilor.

Pentru transpunerea în viaţă a tuturor acestor sarcini, este nevoie însă de strădania voastră a tuturor. Căutaţi deci să învăţaţi cu perseverenţă, să fiţi disciplinaţi. Respectaţi-vă profesorii care vă îndrumă pas cu pas, vă ajută să căpătaţi cunoştinţe noi şi bogate, îngrijiţi bunurile obşteşti ce vă sînt date în folosinţă. Organizaţi-vă viaţa în colectiv în mod variat, cu preocupări interesante, pline de conţinut. Luptaţi pentru a forma în fiecare clasă sau grupă un colectiv strîns unit în eforturile comune de a cuceri cele mai înalte trepte ale ştiinţei şi culturii.

Patria aşteaptă de la fiii şi fiicele sale cît mai multă străduinţă la învăţătură. Învăţaţi cu răbdare şi temeinicie şi roadele vor fi cele aşteptate.

Succes deplin!

Examenele de admitere la cursurile fără frecvenţă

Inscrierile pentru examenele de admitere la cursurile fără frecvenţă din învăţămîntul superior se pot face pînă în ziua de 8 septembrie a.c. inclusiv.

Absolvenţii şcolilor medii cu diplomă de merit, sînt primiţi fără examen de admitere. Orice alte lămuriri se pot primi la decanatele facultăţilor din institutele de învăţămînt superior.

(Agerpres)

Însemnări

Dintr-o comună îndepărtată...

Povestea începe de demult; au trecut de atunci poate vreo 19-20 de ani. Lelea Măriuca Precup, care cîntă acum în cor împreună cu cele trei fete ale sale, era pe atunci nevastă tînără şi sprinţară.

Comuna ei, Leşu, pierdută între dealuri şi munţi, cu casele răsfirate de-a lungul a 20 de km., era izolată de lume. Nici măcar negustorii de la Bistriţa — hapsîni după cîştiguri — nu se-ncumetau să pătrundă acolo, în satul de ţapinari, în care lupii se plimbau chiar şi în timpul verii, iar ursul venea la tăieteu. În această aşezare singuratică din pădurea Ierboasa, cele cîteva sute de familii trăiau greu, scrîşnind din dinţi, cu desăgile veşnic goale. Şi pe aceste meleaguri, vechile cîntece răsunau cînd cu jale, cînd cu foc, dar frumoasele şi înţeleptele datini bătrîneşti rămîneu închise în comuna din pădure ca o comoară fermecată. E drept că odată, de mult, în urmă cu mulţi ani, în comună s-a înjghebat un cor. Mult dorise Măriuca Precup să cînte. Şi alţii doreau. N-au apucat însă; s-a destrămat corul...

Crescuseră mari între timp fetele Măriucăi, şi în satul îndepărtat începuseră să răsune cîntece noi pe lîngă cele bătrîneşti: „Azi pădurile-s a noastre De pe deal şi de pe coaste". La căminul cultural, tinerii scotoceau nerăbdători printre cărţi şi devenise un lucru aproape obişnuit ca în timp ce mînuiau vitele la păşune, să citească pe potecile munţilor povestirile lui Creangă sau poeziile lui Eminescu. Echipa de jocuri se-nfiripase şi ea. Numai corul ba, că nu se găsea dirijor nici unde. Cînd însă Petre Vasile şi Praler Emil s-au întîlnit întîmplător în tren cu compozitorul clujan Teodor Jarda le-a surîs norocul. „Meşterul de muzică" nu s-a lăsat mult rugat şi a venit în Leşu. Dar nici n-a mai plecat de la ei trei luni de zile. Cu ajutorul oamenilor din comună, el a cules 50 de cîntece populare, comori folcloristice, în sfîrşit dezgropate, după sute şi sute de ani! Lelea Măriuca Precup, devenise între timp una din solistele şi agitatoarele corului.

— Înainte ne mînca jalea, dar acum hai să cîntăm toţi împreună, zise ea oamenilor de seama ei şi celor mai tineri ca fetele ei. Şi coriştii, şaptezeci la număr, se adunau seară de seară din toate colţurile Ierboasei şi repetau cu dirijorul lor cîntece vechi şi cîntece noi pînă-n miezul nopţii, chiar şi pînă mai tîrziu. Repetiţiile nu încetară nici în timpul viforului, cînd lupii urlau în apropierea caselor. Nu se pomenea să lipsească vreunul deşi repetiţiile se prelungeau de la ora 9 seara pînă după miezul nopţii.

Şi iată că în zilele sărbătoririi gloriosului deceniu, la Bucureşti pe scena finalei concursului artiştilor amatori din căminele culturale, corul celor 70 de ţapinari — cu nevestele, cu fiicele şi fiii lor — ne-a convins că în îndepărtata comună Leşu se munceşte şi se cîntă într-adevăr „cu foc, cu meşteşug, pentru pace şi belşug". Premiul pe care l-au cucerit talentaţii corişti e o răsplată bine meritată.

EVA DRAGOMIR

Mărețe perspective de dezvoltare a agriculturii

In lumina Proiectului de Directive

Apariţia Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constitue şi pentru organizaţia noastră un preţios document, un far ce ne orientează spre noi şi frumoase victorii. Chiar în prima zi, proiectul a fost citit cu însufleţire şi interes de toţi tinerii din organizaţia noastră.

Analizîndu-ne activitatea dusă pînă acum în vederea mobilizării întregului tineret şi a ţăranilor muncitori în lupta pentru sporirea producţiei agricole la hectar, am ajuns la concluzia că nu am desfăşurat o largă muncă politică, nu ne-am organizat temeinic munca colectivă în cadrul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. şi nu întotdeauna am sprijinit îndeajuns sfatul popular comunal în mobilizarea ţăranilor muncitori la efectuarea cu perseverenţă a lucrărilor agricole.

Acestea s-au datorat şi faptului că am fost lipsiţi de un ajutor practic şi eficace din partea comitetului raional U.T.M. Medgidia; de aceea, n-am reuşit să susţinem întotdeauna problemele cele mai arzătoare legate de mărirea producţiei la hectar.

Pentru remedierea acestor lipsuri, cerem comitetului raional U.T.M. să ne îndrume mult mai serios astfel ca, în lumina Directivelor, organizaţia noastră U.T.M. să poată lupta cu mai mult succes pentru ducerea unei munci temeinice în rîndurile tineretului organizat şi neorganizat şi ale ţăranilor muncitori în scopul mobilizării lor la munca efectivă pentru creşterea producţiei agricole.

Noi ne propunem să desfăşurăm o largă muncă de agitaţie în rîndurile ţăranilor muncitori îndemnîndu-i să facă la timp însămînţările de toamnă, să are toate suprafeţele recoltate, dînd posibilitatea ca toate însămînţările de primăvară să fie făcute în arături adînci de toamnă.

Ne vom strădui să extindem în anul viitor suprafaţa însămînţată cu porumb în cuiburi aşezate în pătrat, în proporţie de 50 la sută faţă de planul comunei.

Vom mobiliza pe utemişti şi pe tinerii ţărani muncitori pentru a-şi planta în curţile lor pomi fructiferi pe o suprafaţă de 7 hectare.

Realizînd aceste obiective, sub conducerea organizaţiei de partid, vom contribui efectiv la transpunerea în fapte a sarcinilor cuprinse în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

GELIL UZEIR
secretar al organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Valul lui Traian, raionul Medgidia

Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani dă mari perspective de dezvoltare a mecanizării în agricultură.
Mărturie a acestui fapt sînt cifrele grăitoare din graficul de faţă.
In capitolul VII al Proiectului de Directive printre altele se prevede să se livreze agriculturii în anii 1955—1956, din producţia internă şi din import 10.000 tractoare, 12.000 pluguri de tractoare, 6.000 cultivatoare, 5.500 maşini de semănat şi plantat, 1.450 cositori autopropulsate şi tractate, 3.200 secerători-legători, 3.600 combine etc.

Vom ajuta mai mult pe ţăranii muncitori

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

In regiunea Timişoara, oamenii muncii din agricultură, colectiviştii, ţăranii muncitori, tractoriştii, discută şi dezbat cu interes Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, în următorii 2-3 ani.

Tractoriştii de la S.M.T. Peciul Nou aflînd de Proiectul Directivelor Congresului al II-lea muncesc cu şi mai mare avînt la executarea lucrărilor agricole, la înfăptuirea sarcinilor cuprinse în acest vast program.

Iată ce ne spune tovarăşul Zărescu Cornel, şeful secţiei politice de la S.M.T. Peciul Nou:

„S.M.T.-ul nostru a obţinut realizări însemnate în urma Hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953.

Lucrările agricole de toamnă şi de primăvară au fost executate la un nivel agrotehnic mai înalt. Întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" a cuprins pe toţi tractoriştii staţiunii noastre care au reuşit în anul acesta să-şi depăşească cu mult sarcinile de plan, fapt care a permis să se extindă suprafeţele lucrate de S.M.T. S-au ridicat tractorişti fruntaşi ca Străuţi Viorel, Papp Ştefan, Soit Ioan şi mulţi alţii. Aceasta a făcut ca planul din campania de primăvară să fie depăşit cu mult, planul campaniei de vară să fie îndeplinit cu 111 la sută, iar planul de dezmiriştit să fie de asemenea realizat în proporţie de 173 la sută. Ajutorul agrozootehnic ce trebuia să-l dea S.M.T.-ul gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale a fost însă slab. Agronomii noştri de sector nu au avut în preocuparea lor zilnică îndrumarea ţăranilor muncitori cu gospodării agricole individuale privind felul cum să fie lucrat pămîntul.

Inginerul nostru şef, tovarăşul Popovici Sever, a neglijat munca de teren şi a avut în preocuparea sa mai mult goana pentru realizarea a cît mai mulţi hantri neglijînd principala sa sarcină — ajutorul agrotehnic şi zootehnic ce trebuia să-l dea el şi agronomii de sector ţăranilor muncitori.

Organizaţia de bază U.T.M. şi secţia politică, cu sprijinul organizaţiei de partid va mobiliza pe toţi agronomii printre care sînt şi utemişti şi tineri, să dea un ajutor agrozootehnic mai efectiv ţăranilor muncitori cu gospodării individuale; să se ocupe nu numai de executarea lucrărilor agricole ci să contribue şi la organizarea producţiei agricole la introducerea asolamentelor raţionale şi a cuceririlor ştiinţei şi tehnicei în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole pe care le deservesc.

Ne propunem de asemenea să menţinem spiritul de întrecere în rîndurile tractoriştilor, pentru terminarea cu succes a arăturilor şi însămînţărilor de toamnă.

Dezvoltăm creşterea animalelor

Cînd a luat fiinţă gospodăria noastră, noi nu aveam decît 4 vaci cu lapte şi 16 cai. Acum sectorul nostru zootehnic numără 81 cai, 27 vaci, 18 scroafe, 2 vieri, 85 purcei, 22 porci puşi la îngrăşare, 199 oi mai mari de un an şi 58 tineret de rasă ţigaie, 47 gîşte şi 200 găini.

Fermele zootehnice ne aduc venituri frumoase în fiecare an. Numai din vînzarea porcilor şi a 14 purcei graşi noi am realizat în anul acesta un venit de 66.000 lei.

În anii ce urmează noi vom dezvolta şi mai mult creşterea animalelor şi a păsărilor, aplicînd regulile zootehnice.

Faptul că în Proiectul de Directive al congresului al II-lea al partidului s-a propus să se introducă cu începere din anul viitor plata suplimentară în natură şi în bani a muncii colectiviştilor pentru depăşirea sarcinilor de plan, ne îndeamnă pe toţi crescătorii de animale şi pe toţi colectiviştii să muncim cu mai multă însufleţire pentru obţinerea de producţii sporite.

PATAKI LUDOVIC
îngrijitor de animale la G.A.C. „Brazda nouă" din comuna Bodo, regiunea Timişoara

Sporeşte producţia bunurilor de larg consum

In noua fabrică

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru **Balint Gh.**).

Aşezată în bazinul Tîrnavei Mici, între două dealuri, topitoria de in din comuna Ghindari este una din cele mai recente construcţii ridicate în raionul Sîngeorgiu de Pădure.

Noua topitorie de in din comuna Ghindari dispune azi de săli spaţioase care oferă harnicilor muncitori condiţii de lucru din cele mai bune. Aşa de pildă topitoria de in este înzestrată acum cu cele mai moderne maşini şi utilaje fabricate la noi în ţară. Aceste maşini poartă mărci de fabrici ca: „Unirea" Cluj, „Semănătoarea" Bucureşti şi altele. Topitoria mai posedă o uzină electrică proprie ce furnizează energie necesară pentru a pune în mişcare utilajele şi maşinile cu care este înzestrată. Faptul că uzina electrică funcţionează acum în cele mai bune condiţiuni se datoreşte şi inovaţiei făcute de mecanicul şef Zsigmund Carol care îndeplinindu-şi angajamentul luat a modificat complet printr-o raţionalizare tehnică reductorul de viteză al turbinei.

De asemenea tovarăşul Zsigmund Carol printr-o inovaţie a reuşit să confecţioneze în locul vechiului rotor original de la instalatorul secţiei de ecapsulare un nou rotor creînd în acest fel muncitorilor din această secţie condiţii şi mai bune de muncă.

Kalman Ludovic este secretarul organizaţiei de bază U.T.M. şi şef al echipei de la secţia topitorie a secţiei I-a. Din echipa sa fac parte utemiştii Curbui Margareta, Barabaş Ileana, Kalman Poli, Fazecaş Francisc şi Fazecaş Ştefan. Echipa lui Kalman Ludovic se află în întrecere cu echipa lui Lorincz Ion din secţia II-a.

Lună de lună cele 2 echipe şi-au depăşit cu mult sarcinile de plan.

Datorită elanului cu care muncesc, alături de vîrstnici, tinerii de la topitorie au adus o contribuţie însemnată la realizarea planului. Astfel planul pe întreaga întreprindere pînă la 18 august a fost îndeplinit cu 107 la sută, iar de la această dată ei au început să dea produse în contul lunii septembrie a. c.

Realizarea planului de producţie cu 13 zile înainte de termenul fixat, a făcut ca unor muncitori să li se acorde premii în valoare de 5050 lei.

Printre cei care au fost premiaţi se numără muncitorii: Lazăr Iosif, Lorincz Ioan, utemistul Dulop Gheorghe, Szabo Iuliana şi alţii. În acest timp s-au evidenţiat în mod deosebit topitorii de in Felmeri Bela, soţii Kerekeş, Ioan şi Elisabeta, şi cele două echipe de tineret conduse de utemistul Kalman Ludovic şi Lorincz Ioan.

Prima serie de rigle de calcul

Anul acesta s-a început pentru prima oară în ţara noastră, fabricarea riglelor de calcul. Studiul acestor rigle n-a fost uşor, dar muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la I.P.R.O.F.I.L.-Timişoara a învins piedicile şi au trecut cu mult succes la fabricarea în serie a riglelor de calcul. De curînd au fost puse la dispoziţia tehnicienilor şi inginerilor 100 de rigle de calcul de bună calitate. Astfel un articol deosebit de important tehnicianului şi inginerului — rigla de calcul — altădată adusă din străinătate, se fabrică astăzi la noi.

Corespondent
BRASCH ION

Mai multă pînză

GALAŢI (de la corespondentul nostru).

Intrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August între muncitoarele din filatura „Filimon Sîrbu" din Galaţi continuă cu însufleţire. Pe feţele muncitoarelor care lucrează la ringuri sau la flayere, la carde sau la maşinile de depănat, poţi să citeşti hotărîrea lor fermă cu care muncesc pentru a obţine succese şi mai rodnice. Astfel în zilele ce au urmat de după 23 August, filatoarele din secţia ringuri — secţie ce poartă denumirea de secţie a tineretului — au adus prin munca lor un aport însemnat în realizarea planului.

Numai utemista Vicol Elisabeta a realizat, lucrînd la fire princops, o depăşire de 18 la sută a planului. Exemplul ei a fost urmat de utemistele Iancu Maria şi Dumitru Maria care şi-au depăşit normele de lucru în aceste zile în proporţie de 12 la sută.

Aplicarea metodelor sovietice este o preocupare permanentă pentru filatoarele din secţia finisaj. Aplicînd metoda marşrut, utemista Sultănica Radu care lucrează la bobinare, a obţinut o depăşire a planului de 26 la sută. Din firele lucrate de utemistele şi tinerele Nuţu Ioana, Toader Tudoriţa, Greceanu Dumitra şi Constantinescu Maria, se pot ţese 480 metri pînză.

Eroi ai muncii socialiste

Constantin Adochiţei

Multe s-ar putea povesti despre viaţa lui Constantin Adochiţei, despre acea vreme de tristă aducere aminte cînd era servitor la ferma moşierului Trestian. Dar despre faptele, munca şi viaţa lui Constantin Adochiţei se pot povesti multe, mai ales din vremea ultimului deceniu atît de luminos pentru el ca şi pentru cei din Coţuşca.

Gospodăria agricolă de stat din Coţuşca, regiunea Suceava, se întinde pe vechiul perimetru al fermei lui Trestian. Călătorul care n-a mai colindat pe aceste meleaguri în ultimii 10 ani va rămîne surprins de tabloul ce i se înfăţişează. Ferma de odinioară s-a extins, s-au construit noi secţii, clădiri, magazii, altele sînt culturile semănate pe pămîntul muncit mecanizat şi după metode înaintate al căror rod întrece cu mult pe cel cules înainte. Culturile de cîmp, sectorul de mecanizare, ferma zootehnică şi multe altele sînt mîndrie pentru cei de la G.A.S. din Coţuşca. Dar pe toate le întrece secţia zootehnică. N-ar putea nimeni de prin părţile locului sau chiar din alte locuri mai îndepărtate să nu spună cîteva cuvinte despre oamenii care lucrează la secţia zootehnică. În primul rînd au să-ţi vorbească despre cunoscutul maistru crescător de vaci, Constantin Adochiţei. Alţii au să-ţi vorbească de tinerii crescători de vaci, cadre ridicate de vrednicul maistru, cum ar fi Gătej Ioan, Bujor Nicolae, Amitrului Vasile, Amitrului Grapina.

Şi iată cîteva fapte ale acestor oameni care se străduiesc să obţină cît mai mult lapte şi cîţi mai mulţi viţei de la vacile pe care le îngrijesc.

In ultimul trimestru secţia zootehnică de la G.A.S.-Coţuşca a dat peste plan cantitatea de 29.196 litri lapte de vacă, iar planul de viţei fătaţi a fost depăşit cu 5 capete. Cea mai bună brigadă a fost a lui Adochiţei Constantin.

Constantin Adochiţei, învăţînd de la maiştrii sovietici, crescători de vaci, a introdus cele mai înaintate metode. Spre exemplu a introdus mulsul în cruce. A păscut vitele raţional zi şi noapte, a rînduit adăpatul de cîte ori a fost nevoie. Animalele cu producţie mare de lapte au fost suprahrănite cu masă verde. Constantin Adochiţei nu s-a oprit numai aci şi a continuat cu mai multe metode perfecţionate pentru ca să poată reuşi să obţină cantităţi de lapte de vacă cu mult superioare.

Iată spre exemplu cît au obţinut cei din brigada lui, pe luna iulie. Tînărul Amitrului Vasile avea în plan să mulgă 2090 litri lapte, iar el a muls 4626 litri, adică mai mult cu 2536 litri lapte. Amitrului Grapina avea de realizat 2030 litri lapte şi a realizat 4527 litri lapte. Nici ceilalţi din brigada lui Constantin Adochiţei nu s-au lăsat mai prejos.

Datorită grijii faţă de animale şi a metodelor de muls şi de hrănire sub directa supraveghere a maistrului crescător de vaci — a putut realiza asemenea cantităţi de lapte brigada zootehnică de la G.A.S.-Coţuşca.

Pentru faptele lui, Adochiţei Constantin a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a şi a fost primit în rîndul candidaţilor de partid. Angajamentele pe care şi le-a luat acum cîtăva vreme, cînd a primit decoraţia au fost îndeplinite întocmai. Mai mult, el a căutat să devină un adevărat maistru crescător de vaci.

De curînd, el a vizitat Expoziţia Unională Agricolă de la Moscova. Întors în patrie a aflat cea mai mare veste şi cea mai mare bucurie a vieţii sale, acordarea înaltei distincţii de Erou al Muncii Socialiste.

Constantin Adochiţei poartă cu mîndrie acest titlu înalt pe care partidul şi guvernul i l-a dăruit la cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, ca semn al recunoştinţei pentru munca şi truda maistrului crescător de vaci de la G.A.S.-Coţuşca.

G. IONESCU

Rugbiul romînesc în plin progres

Amatorii de rugbi din ţara noastră s-au obişnuit ca, în fiecare an, să aibă prilejul a vedea evoluînd echipe de valoare europeană. De fiecare dată, aceste întîlniri sînt urmărite cu mult interes de mii de spectatori. Multe dintre aceste întîlniri au dovedit nivelul înalt al rugbiului nostru. Vestea că în acest an ne va vizita ţara puternica formaţie „Swansea" din Ţara Galilor a stîrnit un interes deosebit, dată fiind valoarea oaspeţilor noştri, care, alături de echipa Cardiff şi de cunoscutele formaţii ale universităţilor din Cambridge şi Oxford se numără printre cele mai bune echipe engleze.

Echipa oaspe are la activul ei numeroase victorii internaţionale, dintre care una, deşi nu este propriu zis o victorie, poate fi totuşi considerată ca atare. Este vorba despre meciul dintre Swansea şi echipa reprezentativă a Noii Zeelande, care în turneul pe care l-a întreprins pe continent a învins echipele naţionale ale Angliei, Scoţiei şi Irlandei. După rezultatul de egalitate în jocul cu Swansea (6—6), celebra echipă neozeelandeză a fost nevoită să plece pentru prima oară steagul în faţa echipei Ţării Galilor, din rîndurile căreia făceau parte şi şase jucători de la Swansea, pe care am avut prilejul să-i vedem evoluînd şi pe terenurile noastre.

Am ales un singur exemplu pentru a arăta valoarea rugbiştilor englezi şi, deci, pentru a demonstra excepţionalul rezultat obţinut de feroviarii romîni în primul meci pe care jucătorii din Ţara Galilor l-au susţinut pe stadionul „23 August" din Bucureşti, cînd au învins cu scorul 23—12

In cel de-al doilea joc disputat în ţara noastră, jucătorii englezi au învins echipa Constructorul cu scorul de 16—5.

Fireşte că din cele două jocuri internaţionale de rugbi se pot trage concluzii foarte importante pentru progresul rugbiului nostru. Ne putem mîndri cu faptul că echipa Locomotiva a făcut un joc bun în toate compartimentele, întrecîndu-şi adversarii în special prin rapiditatea execuţiilor şi prin vigoarea atacurilor. Jucătorii de la Locomotiva se plasează însă greşit în atac fapt care trebuie remediat cît de curînd.

De asemenea, se impune ca jocul acestei echipe să capete ceva mai multă originalitate faţă de schemele tactice clasice adoptate.

Rugbiul nostru are o certă valoare internaţională. Şi faptul acesta l-au recunoscut atît jucătorii englezi cît şi cunoscutul arbitru internaţional Roger Taddei ca şi redactorul de rugbi al revistei franceze „Miroir Sprint", Robert Barran. Este concludentă în această privinţă declaraţia arbitrului francez Taddei. El pronostica o victorie a rugbiştilor din Ţara Galilor. După meci, însă ne-a declarat că a rămas pur şi simplu uimit de jocul practicat de rugbiştii noştri „Am admirat îndemînarea, viteza şi eficacitatea liniei de înaintare a echipei Locomotiva". Este, fireşte, important pentru rugbiul nostru ca un arbitru care a condus zeci de meciuri internaţionale să aprecieze în acest fel evoluţia echipei noastre.

Turneul pe care l-a întreprins în ţara noastră echipa Swansea din Ţara Galilor a constituit un succes din toate punctele de vedere, dar mai ales din acela al efectuării unui preţios schimb de experienţă. Prin această prizmă trebuiesc privite toate jocurile internaţionale care aduc un preţios aport la ridicarea nivelului rugbiului nostru. Participînd la cît mai multe meciuri internaţionale, echipele noastre de rugbi îşi vor consolida bunul renume pe care şi l-au creat în lumea rugbiului internaţional şi vor avea posibilitatea să progreseze continuu.

S. IONESCU

De-a joaca cu diplomele...

Imaginaţi-vă că sînteţi unul dintre spectatorii care au urmărit patru zile la rînd întrecerile finale ale campionatului republican de juniori la lupte, care s-au desfăşurat la Ploeşti. Aţi rămas surprins nu numai de numărul mare de tineri luptători veniţi din toate colţurile ţării, dar v-a impresionat talentul lor, dîrzenia şi vigoarea cu care au luptat. Că aţi urmărit cu emoţie crescîndă întrecerile pentru titlu şi aţi rămas — fireşte — pînă la sfîrşit să trăiţi alături de campionii şi premiaţii concursului, clipele cînd li se va decerna răsplata muncii lor! Că în sfîrşit, momentul acesta a sosit şi rînd pe rînd campionii şi-au îmbrăcat tricourile şi împreună cu următorii doi clasaţi şi-au primit diplomele pe care este scris — negru pe alb — dovada minunatei lor isprăvi! Dar, s-a întîmplat ceva care v-a făcut să tresăriţi! Din rîndul primilor trei clasaţi la una din categorii, s-au desprins doi tineri care au refuzat diplomele pe care le primiseră cu cîteva clipe mai înainte. In sală s-a aşternut o linişte întrebătoare. Ce s-a întîmplat? Nedumerirea se citeşte pe faţa fiecăruia; spectator sau arbitru, concurent sau antrenor. In curînd această nedumerire avea să se prefacă într-o justă indignare faţă de gestul nesportiv al utemistului Iosif Fischer, membru al colectivului sportiv Voinţa-Lugoj şi a tînărului Ion Chefer, de la Flamura Roşie-Arad, mai ales cînd s-a aflat motivul: cei doi se socoteau „nedreptăţiţi" de locul ocupat şi mai ales „persecutaţi". De cine? Vom vedea mai jos.

Indignarea celor prezenţi în sală a crescut şi mai mult atunci cînd la sfîrşitul festivităţii decernării premiilor un alt tînăr, utemist şi el, Gr. Popovici de la Metalul din Baia-Mare, clasat pe locul doi al categoriei sale, a rupt diploma de evidenţiat!

Desigur că şi voi dragi cititori împărtăşiţi această revoltă, faţă de gestul huliganic al acestuia, cu atît mai mult cu cît — vă informăm — utemistul Gr. Popovici avusese şi în timpul concursului o atitudine asemănătoare şi că recunoscîndu-şi vina îşi luase angajamentul faţă de juriul de concurs, să nu mai greşească. Vedeţi dar cum utemistul Gr. Popovici şi-a respectat cuvîntul dat!

Aceşti tineri — prin gestul lor — au jignit pe cei prezenţi, şi-au jignit şi desconsiderat tovarăşii de întrecere şi în primul rînd pe campioni.

Aceste manifestări care nu fac cinste unui tînăr, mai ales cînd poartă înaltul titlu de utemist, reflectă în primul rînd lipsa muncii de educaţie din colectivele sportive Voinţa-Lugoj, Flamura Roşie-Arad şi Metalul-Baia Mare, reflectă indiferenţa organizaţiilor U.T.M. din întreprinderile respective faţă de educaţia comunistă a sportivilor. Faptele sus amintite oglindesc şi atitudinea antrenorilor respectivi care, considerîndu-se tehnicieni, nu se preocupă decît de latura tehnică şi fizică a pregătirii tinerilor şi socot munca de educaţie, care le revine ca o parte integrantă din procesul de pregătire a sportivilor, ca pe ceva care nu-i priveşte. Unii antrenori pornesc de acasă cu ideea preconcepută că elevii lor trebuie să cîştige cu orice preţ (fiindcă sînt cei mai buni, zic ei) şi dacă cumva nu s-au clasat pe locul pe care şi l-au „planificat" de acasă, spun — oricui este dispus să-i asculte — că „oamenii" lor au fost persecutaţi şi cîte altele.

Iată dar originea [illegible] celor trei sportivi de care am vorbit mai sus. Desigur, organele [illegible] (Comisia orăşenească de lupte ca şi organizaţiile U.T.M. din întreprinderile respective) vor lua măsuri faţă de atitudinea [illegible] a sportivilor amintiţi.

Este necesar ca munca de educaţie comunistă a sportivilor să fie întărită, să constituie o preocupare a colectivelor sportive, a antrenorilor şi mai ales a organizaţiilor U.T.M. Numai astfel, gesturi asemănătoare acelora de care v-am vorbit nu se vor mai repeta.

I. BARBU

Străjuitorii cerului senin al patriei

★ ★

„Aci la punctul N. veţi ateriza. Acesta-i unghiul de sbor..."

Inainte de decolare comandantul stabileşte împreună cu piloţii misiunea de sbor. Colaborarea dintre comandant şi sburători chezăşueşte obţinerea de succese în desăvîrşirea măestriei de sbor. In felul acesta, zi de zi se instruesc şoimii noştri, neînfricaţii străjuitori ai cerului senin al patriei.

★ ★

In concediu la Soveja

Aşezată în inima munţilor Vrancei, staţiunea de odihnă Soveja oferă oamenilor muncii veniţi aci, în afară de odihna plăcută, un peisagiu minunat. Pădurile de brad care înconjoară oraşul, îmbălsămează atmosfera şi stîrnesc pofta de mîncare a vizitatorilor.

Cînd se apropie ora mesei cu toţii se îndreaptă veseli spre cantină, unde-i aşteaptă o masă consistentă şi gustoasă în acelaşi timp servită repede şi corect.

În afară de hrană cei veniţi aci la odihnă pot găsi o distracţie plăcută. În staţiune există un club unde se poate juca şah, tenis de masă şi alte jocuri distractive. Tot la club este şi o bibliotecă ce numără circa 6000 volume.

Activitatea clubului se desfăşoară pe baza unui program întocmit cu grijă. În acest program sînt cuprinse campionate de şah, de tenis de masă, excursii, vizionări de filme, recenzii, dans.

Simond Brand tînărul medic al staţiunii se îngrijeşte îndeaproape de starea sănătăţii tovarăşilor veniţi în staţiune.

La Soveja mi-am petrecut concediul în mod cît se poate de plăcut şi m-am întors la muncă cu forţe sporite şi plin de sănătate.

Corespondent
CONSTANTIN DOROBANŢU

Veşti din raionul Rădăuţi

● Pentru o mai bună aprovizionare a ţărănimii muncitoare în raionul Rădăuţi au fost înfiinţate de către U.R.C.A.D. două magazine universale în comunele Vicovul de Sus şi Arbore. Aceste magazine au raioane de galanterie, textile, parfumerie, librărie etc. Zilele acestea se va deschide un nou magazin universal în comuna Grăniceşti.

● Numeroşi ţărani muncitori îşi achită cotele cuvenite statului din recolta pe anul 1954. Chitanţa nr. 1 în raionul Rădăuţi a fost luată de comuna Grăniceşti. Primii care şi-au predat cotele au fost ţăranii muncitori Clipa Teodor, [illegible] Ion şi [illegible] Rasoch.

Din comuna [illegible] primii ţărani muncitori care şi-au predat cotele pe anul 1954 se află şi utemistul Apetri Haralamb.

Corespondent
SONTAG SIGI

TRASATORII...

Se spune — şi pe bună dreptate — că din cele două mîini ale unui bun gospodar ies într-o zi tot atîtea lucruri cîte pot face la un loc şapte inşi dintre cei care nu-şi ştiu chivernisi munca. Dacă-i aşa, apoi este lesne să ne închipuim cît poate face un mănunchi de 7 buni gospodari în cele 8 ore ale unei zile de muncă.

Celor 7 oameni — 4 trasatori, 2 tăietori cu autogenul şi un tehnician — care compun brigada condusă de Leonte Popescu, li s-a dus vestea de buni gospodari nu numai în secţia cazangerie, ci pretutindeni în uzina „23 August". Cel mai mic, Tudor Trîmbezi — mezinul brigăzii, cum i se spune — numără doar 19 ani; cel mai vîrstnic, A. Suslănescu — fostul şef al brigăzii şi tehnicianul ei de azi — nu trece de 32 ani. Le sînt diferite vîrstele, dar toţi sînt deopotrivă de inimoşi: să nu care cumva să-i ajungă timpul din urmă! Ei numai înaintea timpului vor să se ţină. Consideră că nu e de prestigiul lor să încheie o lună de muncă decît cu 3-4 zile înainte de sfîrşitul al calendaristic. Încă de acum vreo patru ani, de cînd s-a alcătuit brigada, membrii ei s-au obişnuit să socotească luna după îndeplinirea planului, şi întotdeauna — în pofida calendarului — socoteala lor arată că o lună nu poate avea mai mult de 20-22 de zile.

— Ce fel de secret are în ea socoteala asta a voastră? întreabă unii.

Nici un fel de secret! E o socoteală simplă pe care o poate face oricine: munceşte cu chibzuială, preţuieşte şi întrebuinţează cum trebuie metodele cele mai bune de muncă. „Secretul" este deci un fel de a spune, fiindcă ei n-au ţinut nici o dată în secret felul lor de a munci. Într-adevăr, fiecare din ei îşi bate capul să facă economii de materiale. Aşa au găsit că, lucrînd după metoda Lidiei Corabelnicova, vor putea să întrebuinţeze, ca şi cînd ar fi noi, rămăşiţele de tablă. La început cantitatea de tablă economisită într-o lună nu era cine ştie ce, dar cu timpul a început să ia asemenea proporţii încît întreaga brigadă a ajuns să lucreze cîte 3-4 zile pe lună numai din tablă economisită. Dar lucrurile nu s-au oprit aici; economisind materiale, au economisit şi timpul, pentru că avînd materiale la îndemînă — nu mai trebuiau să aştepte pînă să le vină de la magazie. Ba au mai economisit carbid şi oxigen, deoarece aşezînd cu chibzuinţă reperele nu a mai fost nevoie decît de o singură tăietură. Astfel, la fiecare sută de tăieturi, contravaloarea a 50 din ele a trecut în contul de economii al brigăzii.

Lucrul bine făcut nu dă nici o dată numai un singur rod; tot aşa s-a întîmplat şi cu experienţa cîştigată după temeinica şi îndelungata aplicare a metodei Corabelnicova.

In colţul halei de la cazangerie, unde lucrează brigada celor şapte trasatori, materialele sînt stivuite pe dimensiuni şi comenzi. Sculele şi şabloanele nu sînt aruncate la întîmplare, ci stau înşirate la locurile lor, pe policioarele dulapurilor. Schiţele, desenele şi întreaga documentaţie a comenzilor este orînduită cu atîta grijă, că le-ai putea găsi şi cu ochii închişi.

...Şi cîte nu s-ar mai putea spune cu privire la modul în care îşi gospodăreşte locul de muncă brigada condusă de fruntaşul în întrecerea socialistă Leonte Popescu! În orice caz, de la prima vedere te întîmpină plăcut curăţenia care vădeşte din partea celor ce lucrează aici, grija mare pentru igiena şi frumuseţea locului de muncă.

Brigadierii preţuiesc la fel de mult şi disciplina în muncă. Fiecare îţi poate spune cu uşurinţă în ce stadiu se află cutare sau cutare comandă. Şi de multe ori comenzile nu sînt simple, unele însumează cîte 20—30 repere dar oricare dintre brigadieri poate cunoaşte repede situaţia, răsfoind fie caietul de evidenţă pe care-l completează zilnic responsabilul, fie citind graficul de producţie de care se îngrijeşte tehnicianul Suslănescu.

Caietul ca şi graficul sînt de mare folos şi pentru a putea fi date repede şi la timp sfaturi ori ajutor celor care simt nevoia, pentru a se putea cere din vreme materialul necesar pentru diferitele comenzi etc.

Întrecerea nu poate avea piedici de vreme ce orice greşeală, cît de mică este descoperită şi îndreptată la timp. Odată mezinul brigăzii, tăietorul Tudor Trîmbezi, nu sfîrşise la termen cu tăiatul din tablă al numărului stabilit de flanşe. Responsabilul brigăzii, cînd a fost să-i treacă în caiet realizările, a observat neregula. Tînărul dăduse întîietate altor repere şi lăsase mai la urmă flanşele, adică nu respectase întocmai planificarea din ziua aceea. Responsabilul i-a atras atenţia, explicîndu-i urmările ce le poate avea o astfel de încurcătură pentru secţia unde sînt cerute aceste piese. Mezinul s-a ferit de atunci să mai rămînă în urmă. Brigadierii se străduiesc cu toţii să evite greşelile, şi se fac luntre şi punte să-şi multiplice realizările.

Corespondent
ION POPOVICI

Întrecerea viticultorilor

BÎRLAD (de la corespondentul nostru, Gheorghe Angelescu).

La gospodăria agricolă de stat din Odobeşti se face acum pregătirea culesului viilor. Muncitorii de aici, care îngrijesc viile — renumite în întreg cuprinsul patriei noastre — sînt însufleţiţi de a asigura o producţie cît mai bogată în struguri. Anul acesta pregătirea cere mai multă atenţie. Producţia de struguri va fi cu mult mai mare faţă de anii trecuţi. În brigada tineretului de la secţia a III-a, condusă de utemistul Chirian Gheorghe întîlneşti pe cei mai buni viticultori. Utemistul Ichim Sorin, şeful unei echipe din această brigadă este dealtfel iniţiatorul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun viticultor". Cele 25 hectare de care răspunde echipa lui, au mult rod. Anul acesta vor avea o recoltă dublă faţă de cea planificată.

— M-am angajat să dau cîte 6 kg. de la un butuc — o producţie dealtfel dublă faţă de plan. Sînt sigur că voi depăşi şi această cantitate — spune utemistul Ichim Sorin deseori, vorbind despre recolta pe care o va strînge în curînd.

Într-adevăr producţia obţinută de echipa lui va fi o producţie cu mult sporită, datorită tocmai metodelor avansate sovietice pe care le-a aplicat. Prin marcotaj, utemistul Ichim Sorin a reuşit să completeze multe din golurile existente în vie. Aceasta va face să aibă chiar din acest an un spor de 800 kg. struguri la hectar. La aceasta se mai adaugă şi sporul de 1300—1500 kg. struguri la fiecare hectar pe care îl obţine datorită aplicării metodei ciupitului repetat — după iniţiativa viticultorului sovietic Bachirov. Utemistul Ichim a aplicat şi o iniţiativă proprie. El a îndepărtat pămîntul de la butuc, trăgîndu-l între rînduri. În felul acesta strugurii nu mai sînt stropiţi cu noroi în timpul ploilor şi nici nu mai vin în contact cu pămîntul. A fost înlăturată astfel una din cauzele principale care duce la îmbolnăvirea ciorchinilor.

Utemistul Ichim Sorin şi-a îndeplinit cu cinste angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August. Întrecerea însă este tot mai aprigă. Bătălia pentru cîştigarea titlului de cel mai bun viticultor este încă în toi şi are concurenţi numeroşi. Unul dintre aceştia este şi utemistul Cabalortă Toader, din aceeaşi brigadă de tineret şi a cărei parcelă de vie este vecină cu a lui. Utemistul Ichim Sorin este hotărît însă ca prin aplicarea largă a metodelor de muncă avansate să cîştige întrecerea şi, odată cu ea, şi titlul de cel mai bun viticultor în gospodărie.

Făină de peşte

Altădată, la marginea oraşului Tulcea, pînă spre Dunăre, se întindea un teren viran. Astăzi, pe acest loc se află fabrica de făină de peşte din Tulcea, construită şi dată producţiei în anii puterii populare.

Produsul principal al fabricii este făina de peşte care se întrebuinţează la îngrăşarea porcinelor, la hrănirea animalelor pentru creşterea cantităţii de lapte şi la hrănirea păsărilor în vederea măririi capacităţii lor de ouat.

Pentru obţinerea făinei de peşte sînt valorificate deşeurile provenite de la fabrica de conserve (capete de peşte, solzi, aripioare), peşte mărunt sub măsură (hamsii, aterine, gingirică), animale marine (delfini, pisici de mare) şi altele.

În afară de făina de peşte, aici se mai produce ulei tehnic de peşte cu calităţi de două ori mai bune decît ale cleiului obişnuit; din rezidurile de peşte se fabrică săpun, iar pielea de delfin este prelucrată şi făcută asemenea celei de antilopă. Un produs căutat al fabricii este şi uleiul tehnic de delfin. Acesta este folosit la ungerea maşinilor şi aparatelor de precizie întrucît are proprietatea de a nu-şi schimba vîscozitatea în funcţie de temperatură.

Jurnal artistic Incărcătură periculoasă

Filmul „Incărcătură periculoasă", care rulează de cîteva zile pe ecranele cinematografelor din Capitală, aduce mesajul luptei pentru pace a oamenilor cinstiţi din Germania occidentală.

Realizat de studioul Defa din Berlin filmul dezvăluie în faţa publicului spectator aspecte din lupta şi viaţa docherilor dintr-un port din Germania occidentală.

De la primele scene filmul ne introduce în atmosfera unui port dintr-o ţară capitalistă. Spectrul şomajului, nesiguranţa zilei de mîine, lipsurile, mizeria, urmăresc pe muncitori la tot pasul. Dar tot de la început spectatorul face cunoştinţă cu lupta docherilor pentru pace, pentru o viaţă mai bună.

Intr-un mic restaurant de port un grup de docheri semnează o scrisoare. In cuvinte puţine, pline de căldură ei asigură pe docherii francezi că vasul american „Chicago" încărcat cu bombe cu napalm va pleca nedescărcat şi din portul lor, aşa cum părăsise nu de mult porturile Franţei. Şi spectatorul urmăreşte scenă cu scenă cum angajamentul de solidaritate cu docherii francezi prinde viaţă.

Una după alta se succed imaginile care vorbesc despre sosirea în port a vasului botezat „Florida", despre pregătirea docherilor germani de a-l descărca. Matrozii americani însă ajută pe docherii germani să cunoască numele adevărat al vasului care primise peste noapte titlul de „Florida", şi conţinutul lui: bombe cu napalm. Ca o putere de neînvins apare în film şi în acest moment prietenia oamenilor cinstiţi din întreaga lume fie ei germani, francezi ori americani, lupta lor comună pentru ca războiul să nu mai răpună din nou vieţi nevinovate, să nu mai distrugă locuinţe, şcoli.

Filmul „Incărcătură periculoasă" vorbeşte convingător, prin limbajul imaginilor artistice, despre problema războiului şi a păcii ca despre o problemă primordială a fiecărui om cinstit strîns împletită cu problemele familiare, personale.

O scenă din film

Muncitorul Hein a găsit de lucru după multe luni de şomaj. Tovarăşa lui de viaţă născuse un copil iar faptul că el îşi găsise un serviciu îi dădea perspectiva de a avea un cămin, o locuinţă. Cînd în sfîrşit Hein şi-a ridicat din mină o adaie soseşte în oraş vasul aducător de moarte. Hein trece în aceste clipe prin mari frămîntări: dacă va părăsi lucrul va fi din nou concediat, va rămîne din nou pe drumuri. Perspectiva aceasta îl îngrozeşte.

Realizatorii filmului Gustav von Wangenheim, laureat al premiului de stat (regia) Carl Puth (operator) au marcat cu pricepere punctul culminant al luptei care se dădea în sufletul lui Hein găsind o minunată expresie artistică a rezolvării acestei frămîntări.

Hein e unul dintre vechii activişti ai mişcării sindicale germane. Cuvîntul lui are o puternică influenţă în masă. Tocmai de aceea conducerea americano-germană a portului, profitînd de şovăielile lui Hein, încearcă să-l folosească pentru a-i dezbina pe muncitori. Pe de altă parte comuniştii îl ajută pe Hein să înţeleagă datoria lui. Tocmai în momentul cînd Hein se întorcea de la comandamentul american unde i se ceruse să-i convingă pe muncitori să reia lucrul întîlneşte pe matrozii americani care îi arătaseră adevăratul nume al vasului „Florida". Intîlnirea a fost hotărîtoare pentru Hein. Marinarii americani l-au privit cu atîta încredere, i-au oferit în semn de prietenie un batic încît aceştia fără să-i vorbească au reuşit să-l facă să înţeleagă pe deplin că acţiunea docherilor germani este privită cu încredere de toţi oamenii iubitori de pace. El a înţeles că aceasta nu este o problemă a lui personală ci că de ea depinde obţinerea unei noi victorii a forţelor păcii.

Scenele următoare ni-l înfăţişează pe Hein îndreptîndu-se spre adunarea grevistilor pentru a-şi spune acolo răspicat cuvîntul împotriva descărcării vasului cu armament, împotriva războiului.

In ciuda terorii poliţiei şi a piedicilor puse de conducerea de dreapta a sindicatelor, greva izbucneşte sub conducerea comuniştilor ca o flacără întristoare. Operatorul filmului Carl Puth a prins în obiectiv figuri expresive ale docherilor grevişti care-i rămîn în mintea spectatorului prin dîrzenia şi înflăcărarea cu care luptă împotriva politicii lui Adenauer, pentru libertate.

Filmul „Încărcătură periculoasă" înfăţişează spectatorilor figura unui luptător comunist care conduce cu pricepere şi siguranţă acţiunea muncitorilor grevişti. Terje Kohlermann este ca un frate mai mare, ca un părinte al muncitorilor din port. Atunci cînd cineva este în nevoie simte ajutor şi îmbărbătare din partea lui. El nu lipseşte însă nici acolo unde este nevoie de o vorbă răspicată şi tăioasă, de acolo unde trebuie demascată cîrdăşia capitaliştilor germani cu cei americani, pregătirile lor războinice.

Greva docherilor germani reuşeşte pentru că alături de ei se află întregul popor german care urăşte războiul.

Scena în care feroviarii se alătură greviştilor iar încercările poliţiei de a descărca vaporul se dovedesc inutile, impresionează profund. Muncitorii germani au reuşit să-şi impună punctul de vedere. Vasul „Chicago" părăseşte portul. Docherii au însă o mare durere: Kohlermann este ucis de poliţie. In locul lui se ridică noi şi noi cunducători. Unul dintre ei este Hein.

In condiţiile în care poporul german luptă împotriva „comunităţii defensive europene" pentru unitatea patriei sale filmul „Încărcătură periculoasă" se bucură de o mare actualitate. De aceea el a fost primit cu bucurie de către publicul bucureştean.

A. S.

Suflete zbuciumate

Vezi primele cadre ale filmului „Suflete zbuciumate" şi e cu neputinţă să nu-ţi dai seama deîndată că acţiunea se petrece într-un tîrguşor italian.

Este dealtminteri una din calităţile regizorului Germi de a localiza de la bun început acţiunea filmului, de a te introduce din primele clipe în atmosfera, în climatul filmului. Germi este fără îndoială un maestru al sugestiei: două, trei imagini şi vrînd nevrînd — spectatorul se simte acolo unde se petrece acţiunea filmului. Arşiţă, praf, mizerie lucie, neîntreruptă încordare — toate acestea le simţi atunci cînd vezi filmul. Măestria în crearea acestei atmosfere locale, este, credem una din calităţile regizorului italian.

Cineaştii progresişti italieni vorbesc despre filmele lor recente ca despre opere aparţinînd unui neo-realism. Într-adevăr ceea ce caracterizează aceste filme este o oglindire veridică, puternic realistă a vieţii muncitorilor, a ţăranilor sau a intelectualilor italieni. Oamenii acestor filme trăiesc, sînt vii. Şi desigur tocmai această puternică legătură cu realitatea, această artistică oglindire a vieţii dă filmelor progresiste italiene acea căldură omenească specifică, răscolitoare o emoţionantă dragoste pentru oameni. Vizionezi „Suflete zbuciumate" şi, ca de atîtea ori la asemenea filme vezi şi simţi că autorii filmului îi cunosc pe oameni, îi înţeleg şi mai ales îi iubesc. Iată de ce şi filmele tragice ca şi cel de faţă, ale cinematografiei progresiste italiene au darul de a răspîndi căldură, forţă în sufletul spectatorilor.

„Suflete zbuciumate" aduce pe ecran povestea tragică a unor mineri italieni din Sicilia care se găsesc datorită hotărîrii stăpînilor unei mine de sulf, fără muncă, fără posibilitatea de a se întreţine mai departe. O parte dintre mineri purtaţi de vorbele ademenitoare ale unui escroc se îndreaptă spre Franţa sperînd să poată cîştiga acolo o bucată de pîine. Şi grupul porneşte. Dar e cu neputinţă să răzbească cu toţii. Şi mereu cîte unul se desprinde de grup, pierzînd şi speranţa îndepărtată şi nesigură a salvării sale. Lorenza se pierde pe străzile Romei şi niciodată nu-şi va mai putea găsi tovarăşii şi iubitul în forfota străzilor. Antonio pleacă şi el în căutarea soţiei sale pierdute. Cîţiva oameni nu se pot hotărî să continuie acest drum al suferinţei şi se hotărăsc să se întoarcă. Trecînd peste munţi, în timpul viscolului bătrînul contabil moare... Fiecare dintre aceşti oameni care rămîn în afara grupului de mineri porniţi spre Franţa aduce o nouă întristare. Cu atît mai mult cu cît asemenea despărţiri sînt dureros de crude: de ce a trebuit Lorenza să se piardă sau contabilul să se oprească pe viscol nemaiputînd răzbate? De ce? Nenumăratele întrebări „de ce" care se ridică în faţa spectatorului cer toate unul şi acelaşi răspuns pe care filmul îl şi sugerează: nedreptatea orînduirii capitaliste explică toate aceste tragice „de ce"-uri. Filmul zugrăveşte veridic, convingător, cu mijloacele artei ce înseamnă viaţa unui muncitor în regimul capitalist, şi cum mizeria muncitorilor nu poate fi dezlegată într-un asemenea regim. Soarta fiecărui personaj este atît de realist înfăţişată încît convinge pe de-a-ntregul, în tragedia fiecăruia fiind cuprins amarul întregii muncitorimi exploatate.

O scenă din film

Fiind un rod al realismului critic „Suflete zbuciumate" nu oferă însă în acelaşi timp şi soluţia aşteptată.

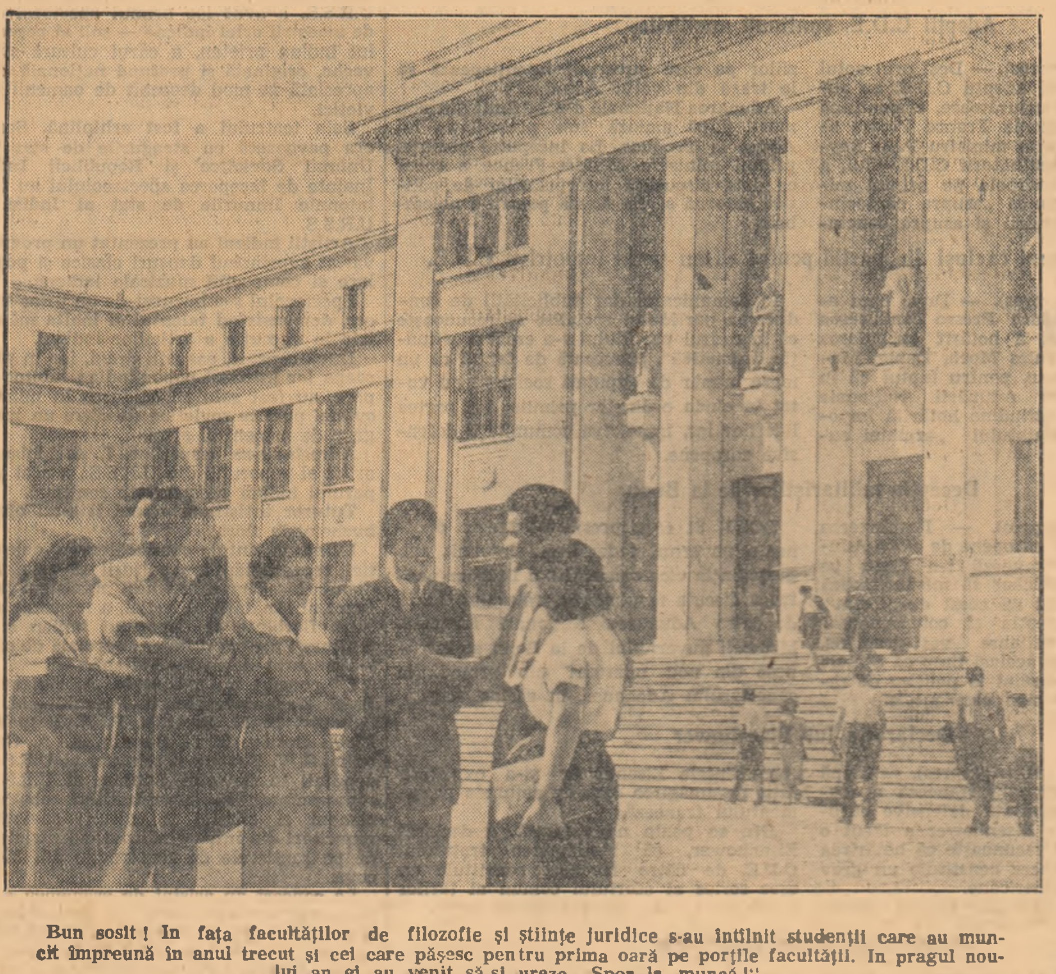
. . . .

Dimpotrivă. La un moment dat minerilor li se pun faţă în faţă două îndemnuri: acela de a lupta în cadrul sindicatelor împotriva patronilor şi acela de a emigra în Franţa pentru a găsi acolo de lucru. Primul îndemn este de la început abandonat şi pînă la finalul filmului soluţia emigraţiei într-o altă ţară capitalistă este cea îmbrăţişată de autorii filmului. Franţa apare pînă la urmă ca un nedezminţit rai pe pămînt. Filmul nu reuşeşte astfel să meargă dincolo de criticarea — cu deosebită vigoare artistică, e drept — a orînduirii sociale din Italia. Dar atîta doar. Soluţia sugerată în film, departe de a fi reală, nu poate pricinui decît confuzii căci în locul luptei, filmul propune soluţia unei emigrări.

Cu toate acestea valoarea operei lui Germi o dă această critică socială puternic prezentată în întreg filmul. Este un film din aceeaşi familie cu a altor opere ale cineaştilor progresişti din Italia, care şi-au creat un stil al lor realist, izvorît dintr-o profundă dragoste pentru oameni.

I. B.

LA INCEPUTUL UNUI NOU AN ȘCOLAR

Bun sosit! In fața facultăților de filozofie și științe juridice s-au întîlnit studenții care au muncit împreună în anul trecut și cei care pășesc pentru prima oară pe porțile facultății. In pragul noului an ei au venit să-și ureze „Spor la muncă!"

SARCINI MARI

N. Dinulescu
prim locțiitor al Ministrului Invățămîntului

La 1 septembrie, pe întreg cuprinsul țării noastre își vor deschide din nou porțile școlile de toate gradele. Tineretul nostru studios începe cu elan sporit un nou an de activitate rodnică pe tărîmul însușirii științei și a educației comuniste pregătindu-se să devină constructor al socialismului în Republica Populară Romînă.

Ministerul Invățămîntului s-a preocupat din timp pentru pregătirea condițiilor deschiderii noului an de învățămînt. Una din acțiunile cele mai importante întreprinse de Minister în acest sens a fost studierea profilului școlilor de toate gradele și îmbunătățirea sa în conformitate cu cerințele economiei noastre naționale și a sectorului social-cultural. Studierea atentă a profilului întregului nostru învățămînt a permis înlăturarea neconcordanțelor existente între diverse sectoare de învățămînt și lărgirea specializării cadrelor. Paralel cu acțiunea de revizuire și îmbunătățire a profilului învățămîntului, s-a procedat și la elaborarea planului de școlarizare pentru noul an școlar.

Instituțiile de învățămînt au fost încunoștiințate la timp atît asupra profilului cît și asupra planului de școlarizare.

O a doua mare acțiune întreprinsă de Ministerul Invățămîntului pentru deschiderea în bune condițiuni a anului școlar a fost elaborarea planurilor de învățămînt și a programelor de studiu și trimiterea lor la unități din timp.

Experiența sovietică, experiența școlii noastre, au fost de un real folos în elaborarea și îmbunătățirea planurilor de învățămînt și a programelor de studiu.

In învățămîntul elementar și mediu de 10 ani au fost elaborate și trimise unităților toate planurile de învățămînt și 77 titluri programe de studiu.

In învățămîntul superior au fost elaborate și trimise pe teren 270 tipuri de planuri de învățămînt și peste 500 programe de studiu.

Planurile de învățămînt și programele de studiu din acest an asigură elevilor și studenților timpul necesar pentru studiul individual.

Concomitent cu elaborarea planurilor de învățămînt și a programelor de studiu, Ministerul Invățămîntului s-a preocupat și de elaborarea și tipărirea cursurilor și manualelor necesare elevilor și studenților.

Numai pentru învățămîntul elementar și mediu au fost elaborate, tipărite și difuzate 294 titluri într-un tiraj de 9.997.000 exemplare. Și pentru învățămîntul superior au fost elaborate și tipărite un număr însemnat de cursuri și manuale.

In afară de manuale au fost trimise școlilor și alte materiale didactice (planșe, hărți, diafilme etc.) necesare desfășurării în bune condițiuni a procesului de învățămînt.

In atenția Ministerului Invățămîntului au stat și problemele de ordin material privind învățămîntul de toate gradele. Majoritatea localurilor unde se va desfășura procesul de învățămînt, precum și căminelor și cantinelor au fost reparate.

Au fost amenajate noi cămine și cantine pentru a se veni în ajutorul elevilor și studenților cu situație meritorie la învățătură.

Toate aceste măsuri luate de Ministerul Invățămîntului în spiritul sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, sînt menite să ridice învățămîntul din țara noastră la un nivel superior și să creeze condiții de muncă și trai din ce în ce mai bune pentru tineretul nostru studios.

Sarcini de răspundere stau acum atît în fața cadrelor noastre didactice cît și a tineretului studios.

In centrul preocupării cadrelor didactice a cadrelor de conducere trebuie să stea atît îmbunătățirea pregătirii profesionale a elevilor și studenților cît și îmbunătățirea disciplinei și educației lor ideologico-politice. Educînd pe tineri în spiritul patriotismului, al prieteniei și dragostei față de toate popoarele iubitoare de pace și libertate, al devotamentului față de partidul și guvernul nostru, cadrele didactice trebuie să ducă în același timp o muncă perseverentă pentru înlăturarea rămășițelor ideologice burgheze, a prejudecăților și superstițiilor din conștiința tineretului, să se dezvolte în rîndurile acestuia spiritul critic și autocritic în muncă. Un sprijin important în această muncă de educație comunistă a tineretului, îl au cadrele didactice și cadrele de conducere în organizațiile de partid și organizațiile de U.T.M. și pionieri.

O sarcină de cea mai mare importanță ce revine școlilor și facultăților constă în aceea de a-i înarma pe elevi și studenți cu serioase cunoștințe agricole.

Trebuie acordată o grijă permanentă îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor pentru agricultură prin îndeplinirea în întregime a sarcinilor ce revin învățămîntului din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Școlarilor, elevilor și studenților le revine sarcina de mare răspundere de a munci cu perseverență și de a învăța necontenit de la învățătorii și profesorii lor. Cel mai bun răspuns la grija ce o poartă partidul, guvernul și întreg poporul nostru tineretului studios este străduința acestuia de a-și însuși cunoștințe bogate și multilaterale, de a obține rezultate tot mai bune în domeniul calificării lui profesionale.

Noul an de învățămînt care se deschide trebuie să fie un an în care învățămîntul de toate gradele să dea patriei noastre cadre temeinic pregătite, capabile să contribuie cu tot elanul lor tineresc și cu toate cunoștințele lor la construirea bazei economice a socialismului în țara noastră.

Urăm spor la muncă și succes tineretului studios și cadrelor didactice.

Vom crește demni purtători ai cravatei roșii

A fi instructor de pionieri nu este lucru ușor. Trebuie în primul rînd să iubești copiii și să fii apropiat de năzuințele și preocupările lor, să le cunoști gîndurile, frămîntările, să-i îndrumi, să-i ajuți ca un frate al lor mai mare.

Cel care a trăit în viață bucuria dorinței împlinite, își poate închipui ce a însemnat pentru mine ziua cînd organizația mi-a încredințat nobila sarcină de a fi instructor la detașament.

Am înțeles că sarcina de a contribui la educarea în spirit comunist a copiilor va trebui s-o traduc în viață împreună cu învățătorul și profesorul, că împreună va trebui să formăm din copiii aceștia oameni de nădejde ai patriei, viitori constructori ai socialismului.

M-am împrietenit cu pionierii. Totuși nu așa repede am reușit să-i cunosc, să aflu gîndurile și năzuințele lor. Din primele zile am organizat discuții interesante cu ei; și iată că am reușit să cunosc în scurt timp tot ceea ce ar dori ei să se petreacă în viața detașamentului.

Am aflat că detașamentul ar dori să formeze o echipă artistică, să ia parte la amenajarea unui parc și să organizeze o excursie.

Pionierele detașamentului mergeau cu multă bucurie la Palatul pionierilor. Multe dintre ele au activat la cercul artistic, la cercul literar, la cel al mîinilor îndemînatice și altele, iar pioniera Rebeca Bercovici face și acum parte din corul radio. Detașamentul nostru a obținut astfel rezultate frumoase, iar adunările tematice ținute — ca de pildă „O călătorie pe hartă", „Matematica distractivă" și altele — au contribuit la ridicarea nivelului învățăturii pionierilor și școlarilor.

Acum sînt instructor superior la aceeași școală, unde am muncit timp de un an de zile ca instructor de detașament. Experiența căpătată anul trecut îmi este de mare folos acum, cînd în loc de 25 de pioniere trebuie să conduc 120.

In muncă am fost mult ajutat de colectivul de conducere al unității. El formează legătura dintre instructor și masa de pionieri. Strînsa colaborare care a existat între directorul școlii, instructor și secretarul organizației de bază U.T.M., a făcut ca munca să se desfășoare cu rezultate bune, noi am izbutit să cunoaștem bine pe fiecare pionier în parte. Reușind să vedem înclinațiile fiecărei pioniere, am căutat să alcătuim astfel planurile de muncă, încît să contribuim la justa lor dezvoltare. Planurile noastre de muncă sînt discutate în consiliile pedagogice, unde primim un ajutor prețios. In adunările tematice, am vorbit deseori pionierilor într-un limbaj accesibil vîrstei lor despre mărețele construcții ale socialismului. Am căutat să dezvolt la ei dragostea pentru activitatea în anumite cercuri tehnice iar multe dintre pionierele clasei a VII-a și-au exprimat dorința să se înscrie la școli medii tehnice. Intr-o adunare cu tema: „Ce drum să ne alegem în viață" am vorbit pionierilor clasei a VII-a despre școala în care am învățat eu, o școală medie tehnică de construcții civile și industriale.

In urma adunării, pioniera Vasilica Răceanu s-a prezentat la examenul de admitere la această școală și a reușit.

Cu greu m-am despărțit de pionierii clasei a VII-a care au plecat din școală. Dar cu o bucurie nespus de mare aștept totdeauna noi școlari care intră în rîndurile organizației de pionieri în fiecare an. Mă gîndesc cu multă emoție și bucurie acum la începutul noului an școlar, că în locul celor care au plecat în alte școli sau au intrat în rîndurile organizației U.T.M. vor veni alți pionieri, că vom alege și anul acesta un nou activ pionieresc din rîndul celor mai buni și destoinici pionieri.

Cu noul an școlar care a venit, va începe și în unitatea noastră să pulseze o viață nouă, mult mai bogată și interesantă decît cea din anul trecut.

Mi-am pus în plan ca anul acesta să antrenez mai mult pionierele în activitatea științifică din cadrul cercurilor pe materii, cum ar fi cel al științelor naturii. Incă din timpul vacanței pionierele Dascălu Elena, Vișan Eliza și altele m-au rugat să mă preocup de îmbogățirea colțului viu.

Pionierele Ciocea Georgeta, Dascălu Elena și altele care au fost în tabără, au adus daruri frumoase școlii: ierbare și insectare.

Anul trecut am avut o bibliotecă mică. Cele cîteva zeci de volume nu puteau satisface nici pe departe setea de carte a unor pioniere ca Baranga Denise sau Jeleascu Amalia care citesc cu multă pasiune. Anul acesta, cu sprijinul direcțiunii școlii, vom alcătui o nouă bibliotecă, mult mai bogată.

Cu multe gînduri frumoase și năzuințe aștept noul an școlar. Va fi un an de eforturi, de muncă rodnică, la sfîrșitul căreia toți pionierii vor trebui să fie fruntași la învățătură. Pentru ca ei să poată fi demni purtători ai cravatei roșii, mă voi strădui fără precupețire. Și la baza planurilor mele, obiectivul cel mai esențial este preocuparea pentru ca fiecare pionier și școlar să obțină cele mai bune rezultate la învățătură.

AUREL CHIVULETE
instructor superior de pionieri
la Școala elementară de fete nr. 2 bis
București

Așteptăm ajutorul utemiștilor

Pășim pragul unui nou an universitar. Cu toate că nu pentru prima dată întîmpinăm pe studenți cu obișnuitul „Bine ați venit", încercăm o justificată emoție: vom reuși oare să satisfacem setea de cunoștințe a sutelor de tineri ce nu cu mai mică emoție își ocupă locurile în auditoriile institutului în această dimineață de început de septembrie? Vom fi în măsură să răspundem tuturor cerințelor procesului de creștere a omului nou?

Experiența acumulată de noi în ultimii ani, activitatea colectivului pedagogic, elanul tineresc al studenților și dorința lor fierbinte de a deveni buni specialiști în domeniul limbii și literaturii ruse, toate acestea ne dau siguranța că vom reuși să ne achităm cu cinste de sarcinile mari ce ne stau în față.

In primii săi ani de activitate Institutul „Maxim Gorki" a reușit să obțină o serie de realizări: sute de absolvenți ai săi predau limba rusă în școli, institute de învățămînt superior, lucrează în redacții, edituri; din an în an absolvenții părăsesc institutul cu o pregătire din ce în ce mai înaltă; colectivul studenților este mai unit, procesul de învățămînt și educație îmbracă forme din ce în ce mai variate și interesante; munca științifică a cadrelor didactice și studenților se desfășoară din an în an la un nivel mai înalt.

Multe din aceste realizări se datoresc studenților, care au muncit cu perseverență și spirit de răspundere, utemiștilor, care s-au străduit să fie în primele rînduri și să tragă după ei întreaga masă de studenți. Problemele mari ale procesului de învățămînt și educativ au devenit de mult probleme ce stau în centrul preocupărilor organizației U.T.M.

In acest nou an universitar va trebui însă ca organizația noastră revoluționară de tineret să-și ridice activitatea sa la un nivel și mai înalt. Conducerea institutului, organizația de partid și întregul corp didactic așteaptă din partea organizației U.T.M. un ajutor și mai susținut, o muncă mai perseverentă în domeniul educației comuniste a studenților, al îndrumării lor în direcția unui studiu temeinic și organizat.

Educarea dragostei față de profesia aleasă — aceea de profesor de limba rusă — constituie principala sarcină a organizației U. T. M. Pe această cale, organizația noastră U.T.M. va trebui să obțină ca fiecare membru al său să-și îndeplinească cu cea mai mare răspundere sarcinile în cadrul procesului de învățămînt. Nici o absență de la orele de curs sau seminarii, punctualitatea încă din primele zile — iată o direcție spre care organizația U.T.M. va trebui să-și îndrepte eforturile sale. Studenții trebuiesc obișnuiți să-și folosească în modul cel mai rațional timpul rezervat studiului individual. Organizația U. T. M. este în primul rînd acea care are datoria să-i îndrume în această direcție.

Grija deosebită față de studenții anului I trebuie să ne preocupe de asemenea în permanență. Să le împărtășim experiența utemiștilor din anii mai mari, să-i învățăm să învețe, să-i facem să se simtă bine în colectivul nostru și să-i educăm în același timp astfel încît să corespundă exigențelor procesului de învățămînt în institut.

Educarea în mai mare măsură a studenților — viitori educatori ai tinerei generații — a respectului pentru cadrele didactice, pentru munca lor, înconjurarea lor cu cea mai călduroasă atenție trebuie să constituie de asemenea o preocupare importantă a fiecărui utemist.

Nu numai ceea ce se petrece însă în cadrul institutului trebuie să preocupe pe utemiști, ci și felul cum își petrec studenții timpul liber, să vegheze ca ei să-l folosească interesant și instructiv, să nu și-l irosească de pomană. Antrenarea unui număr cît mai mare de utemiști în activitatea cercurilor științifice, culturale, artistice, sportive, va da organizației U.T.M. posibilitatea să-și ridice prestigiul în rîndurile studenților, să și-i apropie.

Noi posedăm toate mijloacele pentru rezolvarea acestor probleme. Cel mai prețios dar pe care organizația noastră U.T.M. îl poate aduce celui de al II-lea Congres al partidului nostru este contribuția ei la ridicarea la un nivel tot mai înalt a procesului de învățămînt, la pregătirea unor specialiști care să ducă în mase cuvîntul partidului, să le apropie de nesecatul tezaur al limbii, culturii și științei marelui popor sovietic.

N. PASCU
rectorul Institutului de Limbă și Literatură rusă „Maxim Gorki"

O nouă primăvară a școlii

Toamna e primăvara noastră, este primăvara însorită a școlii. Sînt multe, foarte multe toamne de cînd îmi întîmpin elevii în pragul noului an școlar.

Inima mea este la fel de emoționată, în fiecare „primă zi de școală" ca și acum 29 de ani cînd mi-am început munca de învățătoare.

E atîta sărbătoare în mine, încît împrumut, din lumina ei, întregii vieți din jurul meu. Strada cu oamenii și cu copiii ei este mai luminoasă, mai caldă, ochii trecătorilor sînt plini de prietenie, copiii rîd și ciripitul lor e un cîntec drag spre care se pleacă urechea mea.

E un miros de început de an școlar — mirosul de librărie, de literă nouă, acela de hîrtie proaspătă; miros de curățenie, de mere și flori; o prospețime pe care o dă naturii numai primăvara.

Îmi place să stau în mijlocul întîlnirilor dintre elevi și învățătorii, profesorii lor. Vocile lor au o mlădiere deosebită, un farmec pe care nu-l mai poți uita, chiar dacă l-ai trăit o singură toamnă.

În fiecare an, ziua aceasta e un prilej de analiză a ceea ce am făcut și a ceea ce aș fi putut face și totuși n-am înfăptuit încă.

Planul întocmit în fiecare început de an poartă în el atîtea nădejdi, atîta suflet încît un poet ar zice că e poem; un inginer ar strînge pleoapele să cîntărească mai bine lumina încăperilor, curcubeul apei și simetria mobilierului. Numai omul acela din pragul școlii zîmbește și recunoaște în el planul încărcat de nădejdi grele pe care și l-au întocmit învățătorii și profesorii pentru un nou an școlar — etapă grea, plină de răspundere, covîrșitoare, dar minunată.

În mine, nădejdile și hotărîrile pentru viitor se împletesc cu imaginile celor aproape două mii de elevi crescuți sub ochii mei.

Îl văd pe fiecare, în banca lui, cu cartea lui, cu posibilitățile lui de dezvoltare.

Îmi amintesc de fiecare din ei, le urmăresc viața, mă bucur de cei buni și caut să-i ajut pe cei care au încă greutăți.

Sînt multe din absolventele care cinstesc numele școlii din cele care și-au ridicat munca aproape de înălțimea visului nostru; unele din ele sînt educatoare capabile ca: Naghin Dumitra, Gavriliță Vera, Popescu Gabriela, Lupuleț Aurica și alte multe; altele sînt conducătoare de unități preșcolare ca: Albu Rodica, Petrescu Aura, Emilian Valeria, Băldescu Georgeta.

Dintre absolventele școlii s-au recrutat cadre de control în învățămîntul preșcolar, în secțiile sfatului popular orășenesc și regional ca: Paula Streisfeld sau Balea Pompilia. De Pompilia Balea, am să vă vorbesc mai mult în acest început de toamnă rodnică.

Era o elevă minunată prin toate fibrele ființei ei. Îndrăgostită de viață, ea a iubit școala cu ardoare. Pentru ea era o sărbătoare de zece luni pe an. Făcea totul cu plăcere mare, de la cel mai mic lucru, pînă la cel mai greu.

În ultimii ani a fost secretara organizației U. T. M. pe școală. În această calitate a lăsat în școală urme adînci, prin rezultatele pozitive pe care le-a avut. A fost cea mai iubită și respectată secretară pe care a avut-o școala în timp de șase ani. Nici acum după absolvire ea n-a întrerupt legătura cu școala. În fiecare început de an școlar vine ca o școlăriță, cu buchetul de flori și cu inima fierbinte să ureze succes celor care-și reiau munca în școala ei iubită.

Balea Pompilia e inspectoare în regiunea București. Ea este una din tinerele crescute în școala noastră, care reprezintă cu cinste pe cele peste o mie de cadre date de școală patriei noastre.

Avem absolvente care au plecat să-și continue studiile în Uniunea Sovietică. Gheorghița Soare, studentă la Saratov este un element strălucit și ca ea mai sînt altele la Moscova și Leningrad.

Noi cei care am contribuit la formarea lor, sîntem fericiți că visul nostru ni l-am împlinit prin ele. Vedem prin ochii lor, ascultăm prin urechile lor minunata viață a omului sovietic.

Azi începe un nou an școlar. Azi înfigem piloni noi și întărim pe cei de care legăm firul în continuarea muncii. Pentru aceasta cadrele didactice ale școlii noastre s-au pregătit din timp, mai bine decît altădată; ele vor munci fără preget pentru ca elevele care pășesc azi pragul școlii noastre să se simtă bine, să devină educatoare bine pregătite așa cum ne cere patria.

Îmi aștept cu emoție elevele: și pe cele mici și pe cele mari. Pe toate le felicit în acest început de an școlar, le urez spor în munca temeinică pe care o încep și sînt convinsă că ele nu ne vor dezamăgi așteptările; promoția care va absolvi anul acesta școala ca și cele care abia acum pășesc în anul I vor face cinste școlii, oriunde vor munci mai tîrziu.

ELENA MATEI
directoarea Școlii pedagogice nr. 2 de educatoare din București

Telegrame primite cu ocazia zilei de 23 August

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși, cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei, C. C. al Partidului Comunist Portughez, exprimînd dorința tuturor comuniștilor, a clasei muncitoare și a întregului popor muncitor din Portugalia, salută frățește C.C. al P.M.R., precum și curajosul popor romîn.

În 1944, acum 10 ani, sub conducerea genialului și regretatului port-drapel al păcii — I. V. Stalin — Armata Sovietică a eliberat Romînia de hoardele nazist-fasciste, zdrobindu-le și alungîndu-le de pe teritoriul ei. Această victorie istorică a permis poporului romîn de a instaura puterea sa și de a munci pentru construirea unei vieți noi. Toate straturile muncitoare din Portugalia, care de ani îndelungați luptă pentru eliberarea lor de sub jugul fascist al lui Salazar, pentru democrație și pace, urmăresc cu atenție hotărîtele și victorioasele lupte ale poporului romîn pentru întărirea regimului democrat-popular, pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii în lumea întreagă. Toate victoriile repurtate de către eroicul popor romîn, condus de Partidul Muncitoresc Romîn, constituie o dovadă sigură că socialismul va fi în curînd o realitate în Romînia. Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul hitlerist, C.C. al Partidului Comunist Portughez vă dorește, scumpi tovarăși, noi și mai mari succese în întreaga dvs. muncă.

Trăiască Republica Populară Romînă!
Trăiască eroicul popor romîn!
Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST PORTUGHEZ

Lisabona, 15 august 1954.

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși,

C.C. al Partidului Comunist Israelian vă trimite dvs. și, prin dvs., poporului romîn, calde și frățești salutări cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de sub ocupația hitleristă de către glorioasa Armată Sovietică.

Noi salutăm pe oamenii muncii din Romînia, care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și a Comitetului său Central, avînd ajutorul generos și frățesc al Uniunii Sovietice, au realizat o mare și eroică operă în construirea bazelor puternice ale Romîniei noi, socialiste și fericite, au dobîndit uriașe succese în dezvoltarea economiei și culturii naționale, ridicînd necontenit standardul de viață al poporului. Cu această ocazie festivă, noi salutăm politica de pace și prietenie între popoare dusă cu consecvență de C.C. al P.M.R. și de către guvernul R.P.R., rezolvarea cu succes a problemei naționale în spiritul internaționalismului proletar, punerea antisemitismului în afara legii pentru prima oară în istoria Romîniei, acordînd drepturi egale și depline evreilor din Romînia și creînd condițiile necesare pentru dezvoltarea liberă a vieții lor fericite în Republica Romînă democrat-populară.

Transmițîndu-vă dvs. cele mai călduroase și frățești salutări, vă dorim succese în marea dvs. operă pentru cauza păcii, democrației și socialismului.

Trăiască Romînia democrat-populară, trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Romîniei!

Trăiască Uniunea Sovietică, bastionul păcii, democrației și socialismului!

Trăiască prietenia dintre Israel și Romînia!

In numele C.C. al Partidului Comunist Israelian
S. MIKUNIS,
Secretar general

Telegrame primite din Anglia

Din Anglia au sosit în aceste zile numeroase telegrame de felicitare cu prilejul zilei de 23 August.

În telegrama trimisă de **D. N. Pritt** și **Glyn Evans** în numele Asociației de Prietenie Anglia-Romînia Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, se scrie printre altele: „În decursul a 10 ani de la eliberarea Romîniei noi am putut vedea marea dezvoltare pe care a luat-o țara dvs. Cu prilejul sărbătorii dvs. naționale vă trimitem calde și tovărășești salutări.

Vom depune toate eforturile pentru a întări mai mult legăturile de prietenie dintre poporul englez și poporul romîn".

În numele Adunării naționale a femeilor din Anglia, **Freda Grimble** asigură femeile din țara noastră de toată prietenia femeilor din Anglia, urînd poporului nostru noi realizări și dorind întărirea mai departe a prieteniei cu poporul englez.

Un grup de preoți din **Marea Britanie**, printre care **Hewlett Johnson**, decan de Canterbury, **L. J. Bliss**, vicar de Saint Crispins Bermondsay, **Etienne Watts**, vicar de Middleton Junction și **Edward Charles**, vicar de Arlesey au trimis o telegramă I.P.S.S. patriarhului Justinian în care se subliniază contribuția adusă de biserica ortodoxă din țara noastră la lupta pentru progresul social și pentru pace. „Clerul bisericii din Anglia, spune telegrama, transmite prin dvs. salutul nostru bisericii ortodoxe și poporului romîn, precum și dvs. personal".

Studenții indieni din Londra, care au vizitat țara noastră cu prilejul Festivalului, transmit cele mai călduroase felicitări studenților romîni, dorindu-le noi succese în construirea unei vieți fericite.

Membrii Asociației muzicale muncitorești din Anglia, care au vizitat țara noastră anul trecut, amintindu-și cu bucurie de prieteniile încheiate cu acest prilej, asigură că vor munci mai mult pentru prietenia și pacea între națiuni.

Au mai trimis telegrame de felicitări: Uniunea națională a minerilor-regiunea South Wales, Adunarea muncitorilor din districtul Melton Mowbray Leicestershire, salariații cooperativei Bakery și membrii Uniunii brutarilor englezi, Consiliul sindical din Romford et Hornchurch, Comitetul funcționarilor din magazinele societății „Hall telephone accesories", muncitorii tipografi și colectivul redacțional al ziarului „Daily Worker", societatea „Plato films", un grup de artiști englezi, Asociația „Dickens fellowship", compozitorul englez Alan D. Bush, consilierul Tom Lewis, Ralph Bond, director de filme.

(Agerpres)

Declarația scriitorului F. K. Franchy și A. Giuriatti asupra vizitelor făcute în țara noastră

Printre oamenii de artă și de știință care sînt oaspeți ai țării noastre, invitați de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea se află și scriitorul austriac Frantz Karl Franchy.

Scriitorul Frantz Karl Franchy este autorul mai multor lucrări dramatice, prezentate cu succes pe scenele germane, precum și autorul mai multor romane.

Înainte de a părăsi țara noastră, scriitorul Frantz Karl Franchy a avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de Presă „Agerpres".

Pentru mine, care am cunoscut Romînia din trecut — a spus scriitorul austriac — m-a impresionat avîntul în muncă, ritmul în care se construiește. In regiunile care le-am vizitat se pot vedea cu ochii rezultatele muncii. Mă refer în primul rînd la fabricile și uzinele noi, la instalațiile lor perfecționate, la zecile de mii de muncitori și la condițiile bune de muncă ce au fost create. Imaginea muncii constructive se întîlnește pretutindeni. Am văzut cum pentru prima oară în Romînia se fabrică rulmenți, autocamioane, tractoare și alte utilaje industriale și agricole.

Printre realizările pe care le-am văzut și care mi-au lăsat de asemenea o impresie deosebită sînt și noile construcții de locuințe muncitorești pe care le-am văzut în diferite orașe.

Frantz Karl Franchy a vorbit apoi despre impresiile sale asupra vieții culturale și artistice a poporului romîn. Am avut plăcerea să mă întîlnesc în timpul vizitei mele în Romînia cu mai mulți scriitori și oameni de artă. Din convorbirile avute cu ei am aflat despre admirabilele condiții pe care le au creatorii de artă în țara dvs. Sprijinul pe care îl primesc aici scriitorii și în general toți oamenii de artă, prețuirea de care ei se bucură par a fi lucruri de necrezut pentru cei din țările unde dezvoltarea adevăratei arte întîmpină numeroase greutăți.

Mă voi gîndi întotdeauna cu multă plăcere la vizita pe care am făcut-o acum în țara dvs., a spus în încheiere Frantz Karl Franchy, și sper că voi putea reveni în curînd pentru a vedea noile progrese pe care sînt sigur că le va face poporul acestei țări în toate domeniile vieții economice și culturale.

★

Antonio Giuriatti-Verona, secretar al Asociației micilor cultivatori din Italia, membru al conducerii Cooperației agricole provinciale italiene, care ne vizitează țara la invitația Consiliului Central al Sindicatelor, a avut o convorbire cu un corespondent al Agenției Romîne de Presă „Agerpres", despre vizita făcută în Republica Populară Romînă.

Ceea ce impresionează în primul rînd ochii oricărui occidental care vine în țara dvs. — a spus Antonio Giuriatti — este atmosfera de muncă constructivă, dorința de pace a întregului popor. În Romînia n-am văzut șomeri. Mi-am dat seama că muncitorul romîn este perfect conștient că lucrează pentru a contribui la ridicarea economică atît a sa cît și a întregii țări.

Nu sînt comunist. Vederile mele politice au un caracter independent.

Am văzut că muncitorul romîn, avînd asigurat locul său în fabrică, se întrece pentru a produce cît mai mult, în timp ce muncitorul italian este constrîns să fugă după un cîștig care să-l ajute a-și menține viața.

La reîntoarcere voi arăta italienilor efortul vostru care reprezintă un pas hotărîtor pe tărîmul construcției și al păcii între popoare. Ceea ce ați construit în ultimii ani, nici un guvern capitalist n-ar fi putut să facă. Voi romînii puteți fi mîndri de aceasta.

Muncitorii italieni se informează de realizările din Romînia. Opinia publică italiană dorește o dezvoltare largă a schimburilor comerciale dintre Italia și Romînia ceea ce ar crea și posibilitatea reluării schimburilor culturale.

Informații

In dimineața zilei de 31 august 1954, a plecat în Franța, cu avionul o delegație a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum — Centrocoop — din R.P.R., care va participa la cel de al 19-lea Congres al Alianței Cooperatiste Internaționale la Congresul Ghildei Internaționale a femeilor cooperatoare și la lucrările conferințelor internaționale cooperatiste de presă și învățămînt, ce vor avea loc la Paris între 1—9 septembrie 1954.

Delegația este compusă din tovarășii: Constantin Mateescu, președintele Centrocoop-ului, Ana Lungu, Ion Țubic și Marin Roban.

(Agerpres)

O grea lovitură dată politicii S. U. A. în Europa

Poporul francez și-a impus voința. Adunarea Națională franceză a respins tratatul odios al „comunității defensive europene". Aceasta este o mare, o importantă victorie a forțelor patriotice din Franța, în frunte cu Partidul Comunist Francez. Aceasta este una din cele mai grele înfrîngeri suferite de cercurile agresive americane.

Washingtonul și-a pus mari speranțe în coaliția agresivă proiectată sub firma „comunității defensive europene". Ideea creării C.D.E. și a „armatei europene" s-a ivit în mințile politicienilor și generalilor americani încă acum cîțiva ani, după ce pentru ei a devenit limpede că în toate țările vest-europene — și în primul rînd în Franța — încercările directe de a reînvia militarismul german se vor ciocni de o rezistență hotărîtă din partea maselor populare. Strategii și diplomații din S.U.A. au uneltit ca, sub perdeaua de fum a „armatei europene", să camufleze politica de reînviere a Wehrmachtului. În 1950, ei și-au îmboldit lacheii francezi să „propună" crearea unei „comunități de apărare" în Europa occidentală. Inițial, potrivit proiectului care purta numele premierului francez R. Pleven, era vorba doar de înființarea unor „mici unități naționale" — batalioane sau detașamente — în cadrul „armatei europene". Apoi, prin tot soiul de urzeli și manevre de culise s-a ticluit tratatul de la Paris care, prin prevederile oficiale și prin clauzele lui secrete, urmărea legalizarea militarizării Germaniei occidentale și formarea unui bloc agresiv vest-european sub dominația militariștilor germani. Cu toate eforturile cercurilor agresive de a ascunde esența acestui tratat, de a înșela astfel popoarele Europei occidentale și de a le tîrî în aventuri dezastruoase, masele populare au sezisat adevărata față a „c.d.e.". Poporul francez, avertizat de la început de comuniști, a înțeles că „comunitatea defensivă europeană" ar însemna pieirea Franței ca stat suveran, reînvierea pericolului groaznic al invaziei germane.

Se știe că miniștrii de externe ai celor șase țări, care au semnat la 27 mai 1952 la Paris tratatul cu privire la crearea „c.d.e.", au limitat la șase luni termenul ratificării acestuia. Au trecut însă nu luni, ci mai bine de doi ani și tratatul referitor la „armata europeană" n-a putut fi ratificat în toate țările semnatare.

Miniștrii au semnat. Popoarele nu și-au pus însă semnătura pe tratatul de la Paris. Mișcarea populară împotriva ratificării tratatului „c.d.e." a crescut uriașă. Ea a cuprins cele mai largi mase, oameni cu idei și convingeri dintre cele mai diferite. Felul în care această mișcare populară a influențat și a hotărît mersul evenimentelor se vede limpede și din urmărirea peregrinărilor tratatului „c.d.e." la masa Adunării Naționale franceze.

De doi ani de zile, parlamentul francez a amînat continuu dezbaterile asupra ratificării. Atît Washingtonul cît și acele cercuri reacționare franceze care se orientează după politica agresivă a S.U.A., au depus eforturi deosebite și au exercitat presiuni puternice pentru a grăbi ratificarea de către Adunarea Națională franceză a tratatului „c.d.e.". Șantajul, amenințările, presiunea diplomatică și economică — toate au fost puse în mișcare pentru atingerea acestui țel. Lucrurile au mers atît de departe încît la Washington s-a elaborat chiar și un „plan calendaristic" de măsuri care trebuiau întreprinse pentru a asigura ratificarea tratatului „c.d.e." în Franța încă în prima jumătate a anului 1954.

Presiunea maselor populare a fost însă mai puternică. Adunarea Națională amîna mereu ratificarea.

Propagandiștii „atlantici" au încercat să slăbească rezistența poporului francez prin minciunile despre falsa „dilemă": ori „c.d.e." și „ „armata europeană" — ori reînvierea Wehrmachtului înafara „c.d.e." Francezii au auzit asemenea raționamente și din gura secretarului de stat al S.U.A., Dulles, și de la cancelarul de la Bonn, Adenauer, și de la liderul socialist de dreapta Guy Mollet, și de la nașul „Europei unite", Robert Schumann și de la alții. Francezilor li se propunea „să aleagă" din două rele pe acela care ar fi — chipurile — mai mic și să se oprească la „armata europeană". Dar masele din Franța, ca și din alte țări, și-au dat pe deplin seama că în realitate este vorba nu de această dilemă falsă, ci de chestiunea: *a reface sau a nu reface militarismul german.* Cu privire la aceasta, în rîndul majorității francezilor, n-au existat și nu există două păreri. Există o singură voință: Wehrmachtul agresiv nu trebuie să reînvie sub nici o formă!

În fața rezistenței ferme a poporului, unele cercuri din Franța au încercat în ultimele luni să aducă tratatului unele „modificări" și amendamente pentru a-l „îndulci" și a determina Adunarea Națională să-l ratifice. Aceste amendamente și modificări, care de fapt nu modificau esența tratatului și lăsau poarta deschisă pentru reînvierea militarismului german, au fost propuse de Mendès France la recenta conferință de la Bruxelles. Eșecul acestei conferințe a arătat clar că nu poate exista niciun compromis între securitatea Franței și refacerea Wehrmachtului, că una o exclude pe cealaltă.

Pînă în ultimul moment, cercurile agresive de la Washington și „oamenii" lor din Franța au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a salva de la moarte „comunitatea defensivă europeană" pentru a înfrînge rezistența poporului francez. În fața iminenței respingerii tratatului, adepții „c.d.e.", care pînă nu demult cereau în gura mare urgentarea dezbaterilor asupra ratificării, au încercat să obțină ca aceste dezbateri să fie amînate. Manevrele lor de ultimă oră n-au dat însă nici un rezultat. Poporul Franței a aruncat la coșul cu gunoi al istoriei tratatul odios.

Furia cercurilor agresive americane, atacurile isterice ale presei reacționare din S.U.A. ne dau un indiciu destul de sigur despre greutatea loviturii pe care a primit-o Washingtonul prin votul de luni seara al Adunării Naționale Franceze. Este pentru prima oară cînd politica S.U.A. e respinsă atît de deschis de către majoritatea parlamentului unui stat din coaliția nordatlantică. Consecințele acestui fapt nu sînt, desigur, cîtuși de puțin îmbucurătoare pentru pretendenții americani la dominația mondială. Ca să fim în limbajul presei americane, șandramaua politicii agresive americane e amenințată acum de o nouă „reacție în lanț". Năruirea „armatei europene", destrămarea „comunității defensive europene" arată odată mai mult cît de mare poate fi influența opiniei publice, a forțelor populare care-și dau seama de pericolul imens pe care-l reprezintă blocurile militare agresive inițiate de S.U.A.

Exemplul Franței, care a știut să-și spună cuvîntul hotărîtor în problema securității ei, e desigur de natură să determine și alte țări care pînă acum îndeplineau întocmai ordinele americane, să [illegible] spre respingerea dictatului american și apărarea intereselor naționale. Nu se poate să nu remarcăm de asemenea că votul din parlamentul francez dă o puternică lovitură coaliției guvernamentale de la Bonn pentru care tratatul „c.d.e." constituia baza politicii externe.

În lumina votului din parlamentul francez, se vădesc mai limpede fisurile provocate în coaliția nordatlantică de divergențele crescînde dintre partenerii acestei coaliții. Contradicțiile franco-americane, franco-germane și în general contradicțiile americano-europene acționează mereu mai puternic lovind în uneltirile agresive patronate de Washington.

Politica dictatului american are tot mai puțin efect. Ea întărîtă chiar și pe unii politicieni de dreapta din Europa.

Această furie trădează desigur în primul rînd îngrijorarea cercurilor agresive americane. Aceste cercuri își dau prea bine seama cît de mult crește în toate țările atracția față de politica de colaborare și cît de acută este criza prin care trece politica înjghebării de blocuri militare.

Ea suferă înfrîngeri după înfrîngeri. Și nu-i de mirare că, în această situație, diplomații americani își pierd echilibrul sufletesc. Ei se înfurie și amenință.

Desigur, nimeni nu trebuie să se aștepte însă ca cercurile agresive americane să se rezume numai la amenințări și accese de furie. Este de prevăzut o intensificare a presiunilor S.U.A. asupra Franței pentru a o readuce în „prima linie" a frontului „atlantic", pentru a o determina să participe la urzelile războinice aventuriste ale Wall-Street-ului și îndeosebi pentru a o sili să dea mîna cu o Germanie remilitarizată. Această campanie a și început printr-o avalanșă de noi amenințări la adresa Franței. Ziarul „New York Times" s-a grăbit să avertizeze: „Acum zarurile sînt aruncate: Germania va fi reînarmată independent".

Acum, după Geneva și după votul din Adunarea Națională franceză este însă foarte greu ca asemenea atacuri de intimidare să-și atingă ținta. În Franța, ca și în întreaga Europă, masele populare pun la ordinea zilei chestiunea tratativelor pentru securitate colectivă. „Nu există nici un temei — scrie ziarul francez „Le Monde" — să credem că nu se pot obține aceleași rezultate și aceleași succese (ca la conferința de la Geneva, n. r.), în pregătirea unui acord cu privire la soarta Germaniei și Europei". Lovitura dată în Franța politicii americane de creare de blocuri militare creează noi posibilități de îmbunătățire a relațiilor internaționale. Cu atît mai puternic și mai acut se pune acum, după prăbușirea „c.d.e.", chestiunea discutării propunerii sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa. Opinia publică franceză vede în sistemul securității colective singura soluție pentru Franța de a ieși din situația în care a fost adusă de politica guvernelor precedente, [illegible] pentru a înlătura definitiv pericolul unei noi invazii germane.

Totodată, acum după năruirea „c.d.e.", cercurile largi ale opiniei publice franceze văd deschizîndu-se perspectivele stabilirii unor relații pașnice, rodnice franco-germane. [illegible]

Faptele arată că în Franța există forțe capabile să apere interesele naționale și securitatea țării. Aceste forțe au acționat cu succes cînd a fost vorba de scoaterea Franței din războiul murdar din Vietnam. Aceste forțe au determinat respingerea tratatului „c.d.e.".

Popoarele Europei și ale lumii întregi salută cu dragoste forțele sănătoase ale națiunii franceze în lupta lor pentru menținerea rolului Franței de mare putere. Împotriva planurilor întunecate ale aventurierilor americani. Opinia publică iubitoare de pace din lumea întreagă a primit cu mare satisfacție și bucurie vestea respingerii tratatului „c.d.e." în Adunarea Națională franceză. Poporul nostru și tineretul nostru muncitor, vital interesați în crearea unui sistem de securitate colectivă, în lupta pentru zădărnicirea uneltirilor agresive americane, a urmărit cu simpatie lupta patrioților francezi împotriva „c.d.e.". Noi am citit mereu cu admirație despre acțiunile curajoase ale comuniștilor francezi, care din primul moment al urzirii odiosului tratat de la Paris au luptat pentru unirea tuturor păturilor poporului francez împotriva urzelilor Washingtonului și ale reacțiunii din Franța.

Victoria dobîndită de poporul francez, această victorie a păcii, ne dă și nouă, ca și tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume, un nou imbold în lupta noastră pentru asigurarea păcii și securității în Europa și întreaga lume.

EM. RUCAR

După respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului C. D. E.

Adepții C.D.E. continuă uneltirile

PARIS 31 (Agerpres). — Deși prin votul Adunării Naționale adepții C.D.E. au suferit o înfrîngere usturătoare, ei continuă să uneltească. Agenția France Presse anunță că fostul prim ministru Paul Reynaud, unul din susținătorii C.D.E.-ului, a declarat că va interpela pe primul ministru Mendès-France „asupra consecințelor votului Adunării și asupra concluziilor pe care guvernul intenționează să le tragă din votul Adunării".

Adunarea Națională s-a întrunit din nou marți după amiază sub președinția lui Andre le Troquer. La începutul ședinței primul ministru Mendes-France a cerut ca data discutării interpelărilor de politică externă să fie fixată pentru 3 noiembrie.

Socialiști francezi excluși din partid pentru că au votat împotriva C.D.E.

PARIS 31 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse conducerea partidului socialist a hotărît excluderea din partid a lui Jules Moch, Daniel Mayer și Max Lejeune, pentru faptul că în cadrul dezbaterilor Adunării Naționale franceze au luat atitudine hotărîtă împotriva ratificării tratatului „armatei europene".

În comunicatul dat publicității de conducerea partidului socialist se recunoaște că în cadrul partidului s-a creat o „situație dramatică", provocată de faptul că un mare număr de deputați socialiști au votat în ciuda ordinelor primite din partea liderilor lor, împotriva comunității defensive europene.

Decepția militariștilor de la Bonn

BONN 31 (Agerpres). — Respingerea tratatului armatei europene de către Adunarea Națională franceză l-a făcut pe vice-cancelarul Blücher să mărturisească că este „consternat de acest eveniment". Subliniind „decepția și consternarea" cercurilor conducătoare vest-germane, Blücher a cerut în același timp ca Statele Unite să treacă imediat la politica de reînarmare a Germaniei occidentale.

BONN 31 (Agerpres). — Marți dimineața guvernul federal s-a întrunit sub președinția vice-cancelarului Blücher pentru a discuta respingerea tratatului C.D.E. de către Adunarea Națională franceză. Membrii guvernului de la Bonn se întrunesc din nou miercuri sub președinția cancelarului Adenauer, în același scop.

Declarația lui Eisenhower

WASHINGTON 31 (Agerpres). — După ce Adunarea Națională franceză a respins tratatul comunității defensive europene, președintele Eisenhower a făcut o declarație în care recunoaște că hotărîrea parlamentului francez constituie un grav eșec al politicii americane.

După cum subliniază United Press, „președintele Eisenhower și-a exprimat fățiș dezamăgirea față de acțiunea parlamentului francez".

„Nu se poate nega faptul, a declarat Eisenhower, că respingerea tratatului C.D.E. de către francezi constituie un eșec serios al efortului comun al țărilor occidentale... Da, am suferit un eșec".

Comentariile presei americane

WASHINGTON 31 (Agerpres). — Știrea despre respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului comunității defensive a provocat derută în rîndurile cercurilor guvernante americane.

„La Washington, subliniază France Presse, se recunoaște că Statele Unite au suferit o gravă înfrîngere pe plan diplomatic".

Presa americană comentează pe larg votul defavorabil dat de deputații francezi tratatului C.D.E.

„New York Herald Tribune" publică un articol de fond plin de insulte la adresa Franței.

Ziarele „Washington Post" și „New York Post" își intitulează articolele: „Francezii au omorît comunitatea defensivă europeană", în timp ce „Daily Mirror" publică un comentariu amplu pe prima pagină intitulat „Adunarea Națională franceză a ucis C.D.E.".

Ziarul „New York Times" constată cu amărăciune cu hotărîrea Adunării Naționale franceze constituie una din victoriile cele mai importante ale politicii antiamericane.

O declarație a lui Foster Dulles

WASHINGTON 31 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, secretarul de stat Foster Dulles a făcut o declarație în legătură cu respingerea de către Franța a tratatului C.D.E.

Secretarul de stat a declarat că votul Adunării Naționale franceze „impune reevaluarea politicii externe a S.U.A." și a cerut convocarea grabnică a consiliului miniștrilor țărilor N.A.T.O.

Dulles a insistat pentru restabilirea neîntîrziată a suveranității Germaniei occidentale spre a-i da posibilitatea să se reînarmeze cît mai repede.

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Vizita unei delegații a F.M.T.D. în R.P.D. Coreeană

PHENIAN 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 [illegible] a avut loc la Phenian o întrunire organizată de Comitetul orășenesc Phenian al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea în cinstea delegației Federației Mondiale a Tineretului Democrat, care vizitează R.P.D. Coreeană. La această întrunire cuvîntul de salut a fost rostit de Kim En Su, vicepreședinte al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea. Gloria Segal, șefa delegației F.M.T.D. a transmis un salut fierbinte tineretului coreean. Membrii delegației au vorbit celor prezenți despre lupta pentru pace dusă de tineretul din țările lor.

La 29 august a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia membrii delegației F.M.T.D. au făcut o declarație comună. Ei și-au exprimat admirația față de eroismul poporului coreean.

Tineretul german se împotrivește militarismului

BERLIN 31 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La sfîrșitul săptămînii trecute a fost constituit în sectorul democrat al Berlinului primul comitet pentru unitatea de acțiune a tineretului muncitor.

Comitetul nou ales a adresat un apel către toți tinerii din Berlin, cerîndu-le să constituie comitete similare în toate fabricile pentru a organiza lupta comună a tineretului muncitor împotriva militarismului și a C.D.E. „Puterea noastră, se spune în apel, rezidă în unitatea noastră. Sprijiniți pregătirile pentru alegerile populare din Republica noastră Democrată Germană. Victoria candidaților Frontului Național va însemna că toate forțele democratice își string rîndurile cu mai multă hotărîre și că R. D. Germană, ca bază a luptei pentru o Germanie unită, pașnică și democratică, este și mai mult întărită și consolidată".

Primul spectacol dat de maeștrii artei indiene la Moscova

MOSCOVA 31 (Agerpres). TASS transmite: La 30 august, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc primul spectacol dat de maeștrii artei indiene — soli ai poporului indian prieten, a cărui cultură străveche, originală și profund națională este apreciată în mod deosebit de oamenii sovietici.

Sala teatrului a fost arhiplină. Scena era pavoazată cu steagurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii India. Înainte de începerea spectacolului au fost intonate Imnurile de stat al Indiei și U.R.S.S.

Artiștii indieni au prezentat un program variat cuprinzînd dansuri clasice și populare și compoziții muzicale indiene.

Spectacolul s-a bucurat de un uriaș succes, demonstrînd talentul și înalta măiestrie în execuție a artiștilor indieni.

După concert, oaspeții dragi, iar în persoana lor întregul popor indian iubitor de pace, au fost salutați călduros în numele opiniei publice sovietice de către un mare grup de oameni ai artei.

Adresîndu-se oaspeților, I. A. Moiseev, artist al poporului din U.R.S.S., a urat poporului indian prosperitate continuă.

Tuturor artiștilor indieni li s-au oferit buchete de flori.

Luînd cuvîntul, conducătoarea delegației reprezentanților culturii și artei indiene, M. Chandrasekhar, ministrul adjunct al sănătății al Indiei, a transmis salutul fierbinte al poporului indian și a mulțumit pentru primirea cordială de care s-a bucurat delegația indiană.

La concert au asistat N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin, A. A. Gromîko, S. V. Kaftanov, miniștri ai U.R.S.S., deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., reprezentanți ai organizațiilor obștești, oameni ai științei și culturii sovietice, muncitori din întreprinderile industriale și de pe șantierele de construcție din Moscova.

La concert au asistat de asemenea ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., K. P. Sh. Menon, cu soția, precum și șefii și membrii ambasadelor și legațiilor acreditați la Moscova.

Scurte știri

● La 31 august, Agenția Telegrafică Centrală Coreeană a transmis declarația de protest a lui Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democrate Coreene, împotriva persecutării de către guvernul japonez a coreenilor care locuiesc în Japonia.

● Primul ministru al Angliei, Churchill, a convocat pentru 1 septembrie o ședință a cabinetului englez în vederea examinării situației create în urma respingerii tratatului C.D.E. de către Adunarea Națională franceză.

● Ministerul Afacerilor Externe al Angliei a dat publicității un comunicat în care se spune că „în fața problemelor urgente care se ridică în urma respingerii tratatului C.D.E. de către Adunarea Națională franceză", Anthony Eden, ministrul de Afaceri Externe a hotărît să nu plece la conferința S.E.A.T.O. de la Manilla. Delegația britanică la conferința de la Manilla va fi condusă de lordul Reading.

● După cum anunță agențiile de presă, savantul american Oppenheimer a fost supus unui interogatoriu de către agenți ai F.B.I.-ului în momentul în care s-a înapoiat în Statele Unite după un concediu petrecut în Porto Rico.

Concertul pianistului sovietic Viktor Merjanov

Marți seara în sala Ateneului R.P.R. a avut loc un concert extraordinar dat de pianistul sovietic Viktor Merjanov, laureat al Concursului unional și al celui de al 4-lea concurs internațional Chopin de la Varșovia.

Programul concertului a cuprins Concertul pentru orgă în la minor de Bach-Vivaldi, „Tablouri dintr-o expoziție" de Mussorgski, Sonata în si bemol minor de Chopin și Sonata nr. 5 de Scriabin.

Concertul pianistului sovietic s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

Ce ne învață istoria...

15 ani de la dezlănțuirea celui de al doilea război mondial

În zorii primei zile a lunii septembrie 1939, pe pagina întîia a tuturor ziarelor berlineze apărea un comunicat provocator al agenției oficiale hitleriste D.N.B. sub titlul „Polonezii au atacat postul de radio-emisiune din Gleiwitz". La ora 5 dimineața, armata hitleristă trecea granițele poloneze, aprinzînd flăcările celui de al doilea război mondial.

Șase ani mai tîrziu, la procesul de la Nürenberg al marilor criminali de război, gestapistul Alfred Helmut Naujocks recunoștea că, la ordinele conducătorilor hitleriști, a organizat atacul diversionist de la Gleiwitz, îmbrăcat fiind în uniformă poloneză. Hitler își ținuse promisiunea cinică făcută generalilor săi atunci cînd le ceruse să înceapă agresiunea asupra Poloniei: „Eu voi furniza pretextul necesar propagandei în vederea dezlănțuirii războiului, indiferent dacă este sau nu demn de crezare". Și într-adevăr la furnizat...

Cavalerii hitleriști ai războiului și cei care din umbră îi încurajau pășeau astfel pe calea desăvîrșirii agresiunii, începută prin anexarea Austriei în 1938 și care avea să ajungă la apogeu prin atacarea Uniunii Sovietice în 1941.

Fascismul german era setos de cotropiri care să-i salveze economia amenințată de o teribilă criză — rezultat al unei îndelungate curse a înarmărilor — și care să-i netezească drumul către dominația mondială. Hitleriștii nu ezitau în alegerea mijloacelor care să le faciliteze realizarea visurilor nebunești. Tratatele erau pentru ei simple petece de hîrtie, iar conștiința umană ceva de-a dreptul dăunător, ceva care trebuia extirpat. „Inimile voastre să nu cunoască mila! Fiți cît mai neînduplecați!". Îndemnul rostit de căpetenia bandei de sîngeroși aventurieri internaționali de la Berlin a devenit legea de fier a naziștilor, expresia cea mai fidelă a barbarilor secolului nostru. Neînduplecarea despre care vorbea Hitler — și care ar putea fi cel mai just tălmăcită prin cuvîntul „tîlhărie" — a costat popoarele lumii aproape 38 milioane de vieți omenești.

Cînd poposim cu gîndul în urmă cu 15 ani rememorînd evenimentele petrecute atunci, nu putem să ignorăm învățămintele istoriei. Istoria este cea mai bună școală a popoarelor. Ea le învață să cunoască străfundurile faptelor, să le judece în adevărata lor lumină. Și aceasta este cu atît mai necesar în prezent cu cît unele fenomene sînt reeditate cu o asemănare uimitoare și în același timp îngrijorătoare.

Înfrîngerea pe care au suferit-o în 1918, revanșarzii germani nu au putut-o uita. Experiența trecutului nu era un bun sfătuitor pentru ei, astfel încît, puțin timp după ce glasul tunurilor amuțise, magnații cărbunelui și oțelului din Ruhr și generalii înfrînți pe cîmpul de luptă făureau planurile unei noi agresiuni.

Planurile acestea deveneau mai arogante pe măsură ce devenea evident că puterile occidentale — S.U.A., Anglia și Franța — mizau pe militarismul prusac în lupta lor împotriva Uniunii Sovietice și a popoarelor europene asupra cărora Revoluția Socialistă din Octombrie exercita o mare atracție. Generalul Henry T. Allen, comandantul suprem al armatei americane de ocupație în Germania după primul război mondial, scria: „Statul cel mai capabil să respingă cu succes bolșevismul este Germania". „Anticomunismul" era atunci, ca dealtfel și acum, unul din paravanele folosite cu predilecție pentru reînvierea odiosului militarism german.

Deabia se așternuseră semnăturile sub tratatul de la Versailles și iată că puterile occidentale dirijează periculosul expansionism prusac către răsărit, adică împotriva Uniunii Sovietice. Barierele create reînarmării Germaniei sînt înlăturate una după alta.

Evoluția politicii occidentale nu era greu de sezisat. Ea reprezenta o adevărată invitație la reînarmare. Și junkerii prusaci nu trebuiau mult rugați... Viitorul avea însă să facă dovada faptului că atunci cînd s-au văzut înarmați pînă în dinți, militariștii germani nu au făcut nicio distincție în ceea ce privește alegerea victimelor agresiunii lor. Despre aceasta vorbesc grăitor ruinele orașelor Coventy și Oradour...

În pregătirea celui de al doilea război mondial, militarismul german a trebuit să parcurgă mai multe etape. Două din ele rețin atenția în mod deosebit. Este vorba de refacerea potențialului industrial de război iar — pe baza acestuia — de refacerea mașinii de război germane. *Renașterea militarismului german a fost opera puterilor occidentale și în primul rînd a Statelor Unite ale Americii.*

Invazia dolarilor în Germania anilor de după primul război mondial a luat proporții uriașe. Iată exemplul unei singure bănci americane — „Dillon, Read & Co". La 10 ianuarie 1925, banca acorda un împrumut de 12 milioane dolari uzinelor siderurgice Thyssen, pentru ca la 28 ianuarie 1926, întreprinderile „Rhein Elbe Union" să primească 25 milioane dolari; 6 luni mai tîrziu Thyssen primea încă 5 milioane de dolari. Magnații industriei miniere din Germania formează în 1926 un uriaș trust, care la 26 iunie 1926 primea din partea băncii „Dillon, Read & Co" un împrumut de 30 milioane dolari iar după un an alte 30 de milioane dolari. În 1928, „Dillon, Read & Co" investea 31 milioane dolari în industria germană de armament și acorda împrumuturi de alte zeci de milioane unor concerne ca Siemens și altele.

Ploaia de dolari a rodit după cîțiva ani cînd Hitler a încălcat, una după alta, frontierele statelor europene. Dar sprijinul financiar al puterilor occidentale nu era suficient pentru pregătirea războiului. Guvernele din S.U.A., Anglia și Franța au dat mînă liberă agresorilor fasciști și le-au permis să pună la cale toate combinațiile politice pe care aceștia le doreau. Crearea axei „Berlin-Roma", transformată mai apoi în triunghiul „Berlin-Roma-Tokio", a însemnat scindarea Europei, crearea unor focare de război care primejduiau în mod direct pacea continentului nostru.

Diplomația occidentală a reacționat la pregătirile de război hitleriste aprobîndu-le și străduindu-se să le abată asupra U.R.S.S. Orbiți de antisovietismul lor, conducătorii puterilor apusene nu înțelegeau — sau se făceau că nu înțeleg — că, mai devreme sau mai tîrziu, hitleriștii își vor îndrepta loviturile și asupra lor. Hitleriștii și guvernele occidentale găsiseră un limbaj comun în ceea ce privește „unirea Europei fără Rusia", formulă nu prea depărtată de cea a „C.D.E."-ului din zilele noastre. „Unirea Europei fără Rusia", formulă dragă lordului Halifax, lui Sumner Welles și altora ca ei a dus la rușinosul tîrg de la München, care a predat Germaniei naziste state independente ca Austria și Cehoslovacia și care a fost preludiul actului de la 1 septembrie 1939, cînd flăcările celui de al doilea război mondial au început să mistuie Europa.

Uniunea Sovietică, a cărei politică externă se caracterizează printr-o strălucită clarviziune, a atras atenția popoarelor Europei asupra primejdiei mortale pe care o constituie existența unei Germanii militarizate și revanșarde. Uniunea Sovietică a arătat că, în fața agresiunii, singura atitudine justă este cea de a organiza acțiunea colectivă a tuturor statelor europene. Reprezentantul sovietic la Liga Națiunilor a declarat, în numele Guvernului Sovietic, încă în urmă cu 18 ani: „Sîntem pentru un acord internațional de natură nu numai să întărească bazele existente ale păcii, ci, dacă este posibil să și creeze altele noi. Sîntem pentru participarea la acest acord a tuturor țărilor care nutresc o asemenea dorință. Sîntem pentru asigurarea securității tuturor popoarelor Europei".

Glasul Uniunii Sovietice nu a avut însă ecou în cabinetele ministeriale din Paris, Londra și Washington. Propunerile sovietice au fost respinse cu cinism.

Agresiunea hitleristă nu a putut fi deci, stăvilită. Acesta a fost rezultatul logic al politicii burgheziei occidentale și, în primul rînd, a vîrfurilor reacțiunii imperialiste din America. Europa, iar mai apoi lumea întreagă, au fost azvîrlite într-un sîngeros război ale cărui rezultate au fost însă cu totul altele decît cele scontate de autorii lui. În anii războiului antifascist s-a făurit unitatea popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu marele popor sovietic a cărui glorioasă armată a avut o contribuție hotărîtoare la distrugerea mașinei de război germane. Jertfele oamenilor sovietici au făcut cu putință ca planul lui Hitler de stăpînire a Europei și a lumii să fie zădărnicit. Popoarele își amintesc cu recunoștință de lupta plină de eroism a Uniunii Sovietice. Popoarele au sperat că niciodată nu se vor mai repeta asemenea tragedii ca cea provocată la 1 septembrie 1939 de către hitleriști.

În perioada postbelică, popoarele au putut să constate însă cu îngrijorare că forțele negre ale reacțiunii sînt reinviate, că militarismul german este refăcut sub oblăduirea acelorași puteri care, numai cu trei decenii în urmă, i-au deschis calea spre războiul mondial. Germania occidentală seamănă din ce în ce mai mult cu Reichul hitlerist. Ba mai mult, tratatele încheiate acum doi ani la Bonn și Paris „legalizează" primejdioasa renaștere a militarismului german.

Scindarea Europei în blocuri militare opuse unele altora este calea pe care cred cercurile conducătoare din S.U.A. că vor realiza mai grabnic refacerea potențialului de război german. Se știe că tocmai o asemenea perspectivă surîde revanșarzilor germani.

În 1954 situația este însă cu totul alta decît în 1939. În prezent, există uriașul lagăr al democrației și socialismului care numără 900.000.000 de oameni. Raportul de forțe în arena mondială s-a schimbat radical în favoarea socialismului și a păcii.

Popoarele țin seama de învățămintele istoriei. Ele se împotrivesc cu dîrzenie renașterii militarismului german și oricăror încercări de a camufla această renaștere prin combinații politice diversioniste de genul falimentarei „comunități defensive europene". Cea mai vie ilustrare a situației existente astăzi în Europa o constituie faptul că poporul francez a impus respingerea tratatului cu privire la crearea „comunității defensive europene". Votul din Adunarea Națională Franceză este un vot împotriva renașterii militarismului german, un vot împotriva politicii americane de reînarmare a acelora care cu numai 15 ani în urmă au aruncat omenirea într-un groaznic măcel.

Oamenii simpli din Europa înțeleg că militariștii germani, ori de cîte ori dispun de soarta Germaniei, o împing pe calea aventurilor războinice. Aceasta este învățătura celor două războaie mondiale care au însîngerat omenirea în secolul nostru. Învățătura aceasta o nesocotesc politicienii americani care au adus la cîrma Germaniei occidentale pe revanșarzii de la Bonn. Poporul german a suferit însă uriașe transformări în anii din urmă. În conștiința lui se produce un proces de clarificare politică; el nu mai vrea să facă jocul militariștilor revanșarzi. Republica Democrată Germană este reazimul luptei pe care o duce poporul german iubitor de pace.

Popoarele europene, oamenii simpli care au suferit de pe urma războaielor de jaf și agresiune pricep că numai prin evitarea scindării continentului nostru, prin crearea unui sistem de securitate colectivă, așa cum a propus Uniunea Sovietică, se poate menține și consolida pacea Europei. Notele sovietice din 24 iulie și 4 august 1954 au avut un mare răsunet tocmai pentru că ele răspund convingerii ferme a popoarelor din Europa că prin eforturile tuturor statelor iubitoare de pace, indiferent de orînduirea lor socială, se poate realiza securitatea europeană.

Succesul conferinței de la Geneva a demonstrat cu prisosință că atunci cînd se depun străduinți se poate realiza o înțelegere. Oare nu este posibil ca o înțelegere de felul celei realizate în Asia să se realizeze și în Europa? Întrebarea aceasta frămîntă opinia publică și răspunsul este afirmativ. Da, o asemenea înțelegere se poate realiza. Însă pentru aceasta este necesar ca reprezentanții marilor puteri să ia din nou loc la masa unor tratative comune. Acum, după respingerea „C.D.E." de către parlamentul francez, aceste tratative se dovedesc încă odată a fi singura cale capabilă să ducă la rezolvarea spinoasei probleme germane.

★

Au trecut 15 ani din ziua în care tunurile au vestit începutul celui de al doilea război mondial. Timpul care s-a scurs nu a așternut uitarea peste cele petrecute. Popoarele au o memorie bună și tocmai de aceea ele luptă pentru ca să zădărnicească încercările celor care vor să dezlănțuie un război mondial, tocmai deaceea ele luptă pentru pace și securitate colectivă în Europa și în lumea întreagă. Această luptă va birui. Chezășie este forța lagărului păcii în frunte cu marea Uniune Sovietică.

EDGARD OBERST

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.30. Secția scrisori Tel. Nr. 7.80.90. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.88.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii